

Tiende nummer av
**THE
 EUROPEAN
 BRIDGE
 REVIEW**

er nå kommet ut

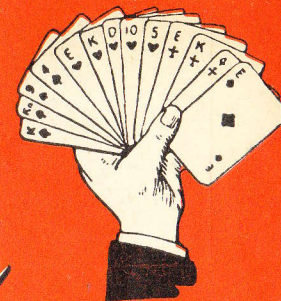
LES I DETTE NUMMER BLANT ANNET

Slam Bidding Conventions, hvor Martin Beale trekker fram noen interessante nye hjelpemidler i slemteknikken. Blant annet den store fire fire grand, hvor man i enkelte situasjoner kan få rede på om makker har to topphonnører i trumffargen når det er spørsmål om lilleslem.

Helårsabonnement kr. 25:—

Abonnement kan tegnes gjennom Bridgejournalen, postgirokonto 134 29.
 Gratis prøveeksemplar kan fåes ved å skrive direkte til ekspedisjonen
 — The European Bridge Review, Klinten, Sverige.

Bridge journalen

Nr 9 1. november
1950 - 2. årgang

I dette nummer:

Stedfortredere	290
Ny Stockholmseier over Oslo	291
Når ekspertene er uenige	294
Foran verdensmesterskapet	296
Er bøkene gale? Robert W. Wilkes	300
Safe på en bet Egil Wang	304
Reds spalte	307
Siden Sist	309
Eksamensprøven	310
Våre 20 spørsmål	317
Fra Nord til Syd	320
Brev fra leserne	321

Pris kr. 1.50

Bridgejournalen

Ansv. utg. Eric Jannersten

Red. ROLF BØE

Snarøya

Telefon 460291

Postgiro 13429

Abonnementspris 1950 kr. 12: -

Utkommer med 10 nummer pr år

Lederen

Det hender stadig at vi møter folk som før var verdens ivrigste bridge-spillere, men som nå har gitt seg. Går vi dem på klingen viser det seg at de slett ikke har mistet interessen for spillet, men de har vært nødt til å slutte fordi de ikke kan påta seg det strenge kravet til møteplikt som de fleste turneringsreglement stiller. Og det gjør det ikke det grann bedre at bestemmel-

Stedfortredere

sene mange steder håndheves med den ytterste strenghet, uten spor av elatisitet og tillempling. Det værste vi har sett er en dame som ble fratatt sitt overlegent vunne klubbmesterskap fordi hun var fraværende to ganger av ti for å føde et barn. Det står i lovene at man bare har rett til å ha stedfortreder en sesjon, og dermed basta.

Resultatet av disse strenge bestemmelsene blir at spillerne stadig må velge mellom sin hobby på den ene siden og sitt arbeid eller sin familie på den andre. Som regel går det slik at man velger bridgen, iallfall de første gangene det oppstår kollisjon, og resultatet blir et kraftig press fra de øvrige medlemmer av familien, som ikke forstår denne form for "bridgeidioti" som det så smukt heter. Og vi forstår det så godt. Det er visse grenser for hvor meget man kan ofre på sin hobby.

Men vi forstår også dem som blåser i alt annet og møter opp til en spilleaften. Slik som bestemmelsene om stedfortredere er formet er man mange

ganger nødt til det, for ikke å ødelegge turneringen både for seg selv og for sin makker. Det er ingen annen utvei. Men resultatet kan heller ikke bli annet enn at når man er blitt stillet overfor denne vanskeligheten tilstrekkelig mange ganger så dropper man bridgen. Ikke fordi man har mistet lysten, men fordi man simpelt hen ikke kan overkomme de kravene som uforstandige klubbledere stiller. Vi er overbevist om at medlemsantallet i våre klubber ville stige temmelig kraftig hvis det kunne ordnes slik at det ble lettere å være fraværende.

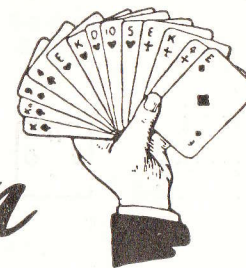
Vi kan for eksempel ta de bestemmelsene som finnes i lovene for duplikatbridge. Det er ikke mange som er klar over at de er formet for å dekke helt andre turneringer enn de vi pleier å arrangere. De er laget for amerikanske turneringer, hvor forutsetningen er at alle deltagerne samles på et eller annet hotell og blir der gjennom de tre-fire dagene som turneringen varer. Da blir situasjonen en helt annen, da kan man forlange at en spiller ikke skal stille stedfortreder til mer enn én sesjon. Hvis man idetheletatt har tid til å reise for å delta i turneringen så har man også tid til å spille alle spillene. Det blir omtrent som finalekampene i Norgesmesterskapet. Hvis en spiller har tid til å reise til finalen så har han også tid til å spille uten stedfortreder. I alle de årene Norgesmesterskapet er avviklet har det bare en eneste gang vært spørsmål om stedfortreder for spillere som idetheletatt har møtt fram.

Men bortsett fra noen ganske få turneringer er det andre former vi bruker hos oss, og disse formene krever selvsagt andre bestemmelser om stedfortredere. Før var det vanskelig, iallfall i åpne turneringer, fordi man simpelt hen måtte bryte lovene for å lage andre bestemmelser. Men de nye lovene sier uttrykkelig at det er adgang til å fravike bestemmelsene om stedfortreder hvis turneringskomiteén måtte ønske det. Og vi vil absolutt tilråde at det blir gjort.

En rimelig regel er den vi nevnte i forrige nummer om at stedfortreder ikke må stilles i mer enn to femtedeler av spillene. Det kan kanskje føyes til at man ikke må være fraværende mer enn to femtedeler av spillene i finalen, hvis det spilles med utslagsrunder og finale.

Rolf Bøe.

Bridgejournalen

Nr. 9

1. NOVEMBER 1950

2. årgang

Ny Stockholmseier over Oslo

Denne gang 125—116

Bykampene mellom Stockholm og Oslo har i de siste årene vært usedvanlig jevne. I den forrige bykampen, som gikk i Oslo i 1949, var det til og med diskusjon om det var svensk seier eller uavgjort kamp. Stockholm vant dengang med 4 matchpoeng, og svenskene hevdet at det måtte 8 matchpoeng til for seier, mens nordmennene hevdet at enhver differanse ga vunnet kamp. Det var dette som gjorde at vi skrev den gang at Oslo tapte mens Stockholm spilte uavgjort.

Det var nesten like jevnt denne gangen, men atter en gang gikk det jevne oppgjøret i Stockholms favør. Enda Oslo stilte sitt sannsynlig sterkeste lag, Jens Magnussen, Gunnar Haugen, Eilif Andersen og Olaf Eide. Alle fire Norgesmestrene for klubber i år, de to førstnevnte også Norgesmestrene for par. Mot disse stilte Stockholm to internasjonalt uprovede lag, som ambulerte kampen igjennom. Det ene laget besto av Anulf, Friberg, Lundell, Danneman og det andre av Ekblom, Nicolausson, Olsson, Brodd.

I de 24 første spillene spilte Anulfs lag. Oslo tok ledelsen med 5 poeng etter de 12 første spillene, men i annen halvrunde gikk svenskene forbi, slik at Anulfs lag kunne overlevere stafetten til sine avløsere med en ledelse på 26—21. I de neste 24 spillene spilte kvartetten Ekblom, som øket det sven-

ske forspranget, først til 42—32 etter 36 spill, og så til 66—44 etter 48 spill. Dermed var lørdagens spill ferdig.

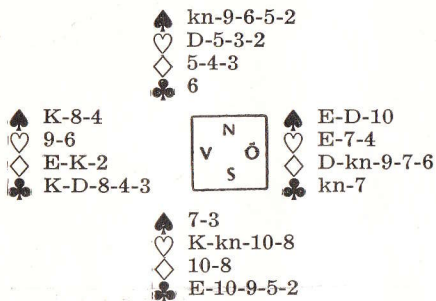
Oslolaget startet søndagen med å melde temmelig hårdt. Det gikk bra i de første tolv spillene, hvor 12 poeng ble tatt igjen, men i de neste tolv spillene vant Stockholm (Anulfs lag) med hele 21 poeng, slik at de kunne overleve et så pent resultat som 106—75 til det andre Stockholmslaget. I de siste 24 spillene spilte Oslo seg stort opp, og tok 8 poeng i den første og 12 poeng i den siste halvrunder. Men det svenske forspranget var for stort, slik at det sluttet med en seier for Stockholm med 9 poengs overvekt.

Det beste paret i det seirende laget var utvilsomt det unge paret Anulf—Friberg. Her har Sverige fått et nytt førsteklases par, som kan ta arven opp etter "de fire store". Det norske laget spilte under sin vanlige form.

Vi vet fra før at toppen i svensk bridge (og Stockholmsbridge) er førsteklases, men denne kampen viste oss tydelig at det er bredde bak den sterke toppen også. Her stiller svenskene med et for oss totalt ukjent lag, mot våre mestere, og så kan vi likevel ikke vinne! Det er tydelig at vi må ta et skippetak, hvis vi vil komme på høyde med svenskene igjen.

I sannhetens navn må det dog erkjennes at svenskene (etter deres egen påstand) i stor utstrekning var heldige. Se bare på følgende spill:

Med Lundell—Danneman Øst—Vest mot Andersen—Eide åpnet Øst med en ruter, etterat Nord hadde passet. Syd meldte en hjerter og Vest to kløver. Nord høynt til to hjerter, og Øst meldte tre ruter, som ble passet rundt. Det er en stygg feil ikke å komme i utgang her, og normalt burde det ha blitt straffet stort.

Men det skjedde en del ved det andre bordet også. Med Magnussen—Haugen Øst—Vest åpnet Øst med en ruter, Vest meldte to kløver, og Øst kom igjen med to grand. Nå hoppet Vest i fire grand, og Syd doblet det konvensjonelle svaret fem hjerter. Vest fikk nå betenkeligeheter, og fortsatte med fem spar — det vanlige signalet til makker om å bøye av med fem grand. Vest kan jo ikke melde fem grand selv, for det blir spørsmål etter konger. Øst meldte også fem grand, og dermed ble det.

Fem grand er hjemme hvis bare ikke Syd starter med hjerter, og det ser meget farlig ut når man bare ser Syds kort. Men Gunnar Anulf hadde intuisjonen i orden, han begynte med hjerter, og dermed var det to beter.

Den rareste kontrakten vi har sett på lenge forekom i det følgende spillet:

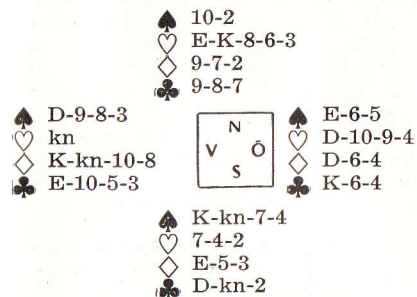
TRAGEDI!

I siste nummer av det engelske Contract Bridge Journal fortelles en historie om T. St. J. Ingram, som var med på det engelske EM-laget for krigen. Motstanderen til venstre for ham åpnet med en ruter, og Ingram slang inn en meget farlig melding på en hjerter. Makker gikk rett i fire hjerter, motstanderne doblet, og makker redoblet.

Ingram likte seg ikke. Tilslutt fant han løsningen. Han sa fem hjerter, for å slippe redoblingen. Og det gikk etter ønske. Motparten doblet, og makker passet.

Hvoreter Ingram fikk ti stikk ...!

Vest gir, ingen i faresonen:

Med Anulf—Friberg som Øst—Vest og Magnussen—Haugen Nord—Syd åpnet Syd etter tre passer med en kløver. Vest doblet, Nord passet, og Øst meldte en hjerter. Syd fortsatte med en spar, Vest passet og Nord meldte en grand. Denne meldingen burde selvsagt Øst ha doblet, men han hadde fått det for seg at Vest hadde hjertertilpassning (han hadde jo doblet en kløver opplysende) og meldte to hjerter. Denne meldingen ble passet rundt til Nord, som doblet, og så ble det pass rundt. Øst fikk altså øve seg på å spille to hjerter doblet med bare fem trumf fordelt på de to hender.

Men han klarte oppgaven! Takket være et mindre godt norsk motspill. Syd startet med liten ruter, og bordets konge fikk stikket. Hjerterknekt kom, Nord satte i esset og skiftet til spar ti. Øst la liten, Syd stakk (han burde vel lagt liten han også), og skiftet til kløverdamen. Øst stakk på egen hånd og spilte hjerter, så Nord kom inn. Nord fortsatte med ruter, Syd tok esset og spilte spar, slik at Øst fikk for esset. Han trakk sine to høye trumf, og fortsatte med ruter. Nord kunne stjele med sin siste trumf, men så var det også utsolgt med stikk for Nord—Syd.

Ved det andre bordet havnet Eide—Andersen som Øst—Vest i tre grand, etter følgende melding:

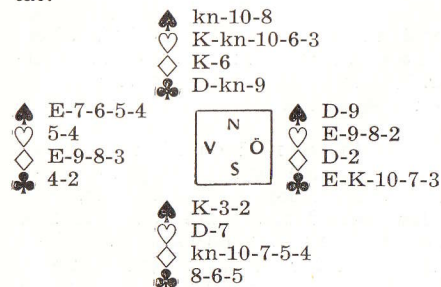
Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	1 ♥	2 gr	pass
3 ♠	pass	3 gr	pass
pass	pass		

Brennhardt meldt, og med riktig motspill ville det ikke ha vært et fnugg av en sjanse. Men Syd startet med liten hjerter, og Nord stakk med kongen. Hadde han nøyet seg med å gi styrkekast, og lasjert den neste hjerteren også, ville beten ha vært der med en gang. Men nå fikk Øst en sjanse, som han for-

øvrig ikke klarte å utnytte. Han startet riktig med å stikke og spille liten ruter til bordets konge, men så trakk han en liten ruter til damen. Syd stakk, og spilte seg fri med ruter. Bordet kom inn, og innkasserte ennå et ruterstikk, men nå begynte det å bli smått med hjemkomstene. Øst gikk hjem på kløver og spilte hjerter. Nord stakk og ga kløver tilbake, slik at Syd fikk et kløverstikk for spardamen kunne etableres.

Som De ser vil Øst alltid ha sitt spill hvis han spiller ruterknekten fra bordet etter å ha fått for kongen. Da vil ruterdamen gi hjemkomst, og Øst kan få det niende stikket enten på spardamen eller på den fjerde kløveren. Det lar seg også gjøre å vinne på flere andre måter, selv om han spiller liten ruter.

I neste spill meldte Stockholm for høyt, men fikk likevel et positivt resultat:

Med Stockholm Øst—Vest gikk meldingene:

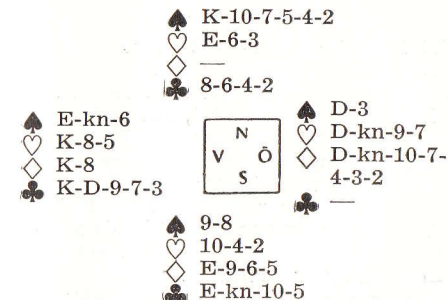
Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 ♣	1 ♦
1 ♠	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	3 ♠	pass
4 ♠	pass	pass	pass

Ruterkongen kom ut, og det lettet jo melderens problem ganske betraktelig. Han tok med esset, bordet ble satt inn på ruterdamen, og så fulgte ess og konge i kløver og en kløver til stjeling. Ny ruter mot bordet, Nord satte i spar ti og Øst stjal over med damen. På kløver fra bordet kastet både Syd og Vest en hjerter, Nord stjal med spar åtte og fortsatte med hjerter. Bordets ess tok stikket, og enda en hjerter ble spillet. Denne stjal Syd lavt, Vest stjal over, og spilte sin siste ruter. Nord stjal med spar ti. Siden fikk Syd for trumfkongen, men kontrakten kunne ikke hindres.

Nordmennene ved det andre bordet meldte også for høyt, tre grand, og gikk to beter.

Et av de mest interessante spillene i

kampen var det følgende, hvor Olaf Eide viste en meget pen spilleføring:

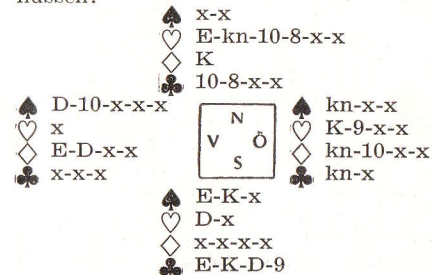

Med Oslo Øst—Vest ble det meldt:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♣	1 ♠	2 ♦
pass	2 gr	pass	3 ♦
pass	3 gr	pass	pass

Nord startet med liten spar, bordets dame kom på og fikk beholde stikket. Nå kom en ruter fra bordet. Hvis Syd var kommet på ideen å sette i ruter-esset straks og skifte til spar, ville Eide aldri ha fått noen sjanse til å klare kontrakten. Men man kan ikke fortænke Syd, som vil blokere bordets syvkortfarge, det ville vi alle ha gjort. Eide fikk for kongen, og gjorde det beste ut av det ved å fortsette med hjerter. Nord holdt tilbake to ganger, men tredje gang måtte han stikke. Nå kom det ikke fullt så heldige skiftet til spar, og Eide fikk for knekten. Han fortsatte med kløverkongen. Syd stakk og ga kløver knekt tilbake, men Eide lot ham beholde stikket. Og så fikk Syd valget mellom å gi Vest resten, ved å spille kløver til saks, eller å spille ruter og la bordet ordne opp.

Her er et spill hvor det svenske paret falt lett for en bløffmelding fra Magnussen:

Nord—Syd var i faresonen, og Nord passet. Magnussen som Øst åpnet med en hjerter(!), Syd doblet, og Vest og

Når ekspertene er uenige

Vi hører rett som det er lesere som ikke er enig med oss i kommentarene til våre meldeoppgaver. Noe annet har vi imidlertid ikke ventet, for hvis man skal lage meldeoppgaver som har praktisk betydning, og ikke bare er skoleeksempler på forskjellige meldinger, må løsningsene bygge på skjønn. Og i et så rikt spill som bridge er det ikke mulig å få alle til å behandle de samme kortene på den samme måten.

Derfor påstår vi heller ikke at våre kommentarer er det eneste riktige, de gir ganske enkelt uttrykk for vår mening. Det kan godt hende De har suksé med å fortsette å melde etter en annen

oppfatning. Men selv om De mener at aldri så mange skruer må ha løsnest for at vi skal kunne skrive slik, så er iallfall våre kommentarer en pekepinn om at andre har en annen oppfatning enn De har, og at det kan være klokt å veie disse to meningene mot hverandre.

Imidlertid skal vi for å trøste dem som mener de får for få poeng fortelle at det ikke bare er i Bridgejournalen at det er uenighet. Vi har funnet et par oppgaver som både har stått i det amerikanske *Bridge World* og i det engelske *Bridge Magazine*, og det er interessant å foreta sammenligning. Den første av disse oppgavene lyder slik:

Nord passet. Øst forsøkte å vri seg ut av grepet ved å redoble, Vest tok ut med en spar, som fikk løpe til Syd. Han meldte en grand, som ble passet rundt. Nord kunne vel ha funnet en melding i annen runde, og Syd var litt i overkant han også, når han med 4½ honnørstikk og straffepass fra makker nøyer seg med en grand.

Haugen startet med spar, og Syd stakk. I annet stikk fikk Magnussen komme inn på hjerterkongen. Han spilte spar tilbake, og dermed ble det fem trekk. Tre grand bør selvfølgelig ikke meldes, fordi ruterfargen er for ømtålelig. Men fem hjerter kan aldri tapes. Fem kløver ser også ut til å være hjemme, men med kontrakten på Syds hånd kan påpasselig motspill bete. Vest starter med hjerter, og Nord må straks sette i esset. Nå følger tre ganger kløver, og så hjerterdamen, som *Øst må la løpe*. Nå er det bare en innkomst på Nord's hånd, og hjerterfargen kan ikke utnyttes. Det går heller ikke å legge spillet an på krysstjeling. Motparten må først få for ruteresset, og triumf tilbake gjør at Syd nok kan få stjålet sine ruter-tapere, men blir sittende med en udekket spartaper.

Ved det andre bordet ble det passet fram til Syd, som åpnet med en kløver. Vest meldte en spar og Nord to hjerter. Etter vår oppfatning bør nok Nord ta litt kraftigere i når han først har passet og han har en edel sekskortfarge. Men som nevnt nøyet han seg med to hjerter. Syd tok nå mot til seg og meldte to grand, og Nord fortsatte med tre hjerter. Nå burde han iallfall ha vist

styrken sin ved å gå i fire hjerter. Men han nøyet seg som nevnt med tre hjerter. I Syds posisjon ville vi nå ha passet, men Syd meldte tre grand, som ble kontrakten.

Vest startet med en liten spar, Øst satte i knekten og Syd satte i esset — hvilket han ikke burde ha gjort. Det hadde vært langt bedre å stikke med kongen, som vi straks skal se.

Når Syd tar utspillet med sparesset vil vel inten fornuftig menneske regne med at han har esset tredje eller noe i den retningen. Da ville han sikkert ha lasjert en gang eller to, før han prøvet hjerterfinessen. For å gjøre det vanskeligere for motspillerne bør Syd derfor stikke den første sparen med kongen. Det kan bety at Vest har startet fra esset femte og Syd har meldt grand på K-D-tredje.

Som det nå var spilte Syd hjerterdamen i det andre sticket. Den fikk løpe, og holdt. I neste stikk oppdaget Syd Vests hjerterrenons, han gikk derfor på med esset og fortsatte med nok en hjerter. Øst kom inn og spilte mer spar, og fem trekk var et faktum.

Vi mener imidlertid at Øst skulle ha skiftet til ruter når han kom inn på hjerterkongen. Han burde ha forstått at Syd har en sparstopper til når han tar esset i første stikk, og at den eneste sjansen til bet ligger i ruter. Man hvis Syd hadde tatt første stikk med sparskongen kan selv den skarpeste Østspilleren ikke sikkert se at ruterskift er det eneste betende spillet.

At fem hjerter alltid er opplagt er en sak for seg.

Meldingene er gått:

Nord	Syd
2 ♠	2 gr
3 ♦	?

De sitter Syd, og i Deres system er to spar krav til utgang. Hva melder De nå med:

♠ D-4 ♥ 8-6-4-3 ♦ D-7-6 ♣ 10-6-4-2

Her er det amerikanske svaret: *Tre spar 100 poeng. Fire ruter 20 poeng. Vi er villig til å vedde på at ti av ti eksperter vil stemme for tre spar, og at ingen av dem vil skjenke fire spar en tanke. Hvis Syd idetheletatt bestemmer seg for å melde på firetrinet, må han selvsagt melde fire ruter, og ikke fire spar. Og når det er valg mellom tre spar og fire ruter foretrekker vi absolutt den første meldingen. Mange eksperter bruker ikke lenger så sterke kravåpninger som før, det hender ofte at meldingene ikke garanterer utgang. Derfor er det ingen grunn til noen optimisme hos Syd, selv om de to damene hans er viktige nøkkelkort.*

Engelskmennene har imidlertid en helt annen oppfatning: *Fire spar 10 poeng. Fire ruter 2 poeng. Vi er villig til å vedde på at ti av ti eksperter vil stemme for fire spar, og at ingen av dem vil skjenke tre spar en tanke. Hvis Syd idetheletatt bestemmer seg for å melde på firetrinet, må han selvsagt melde fire spar. Mange eksperter bruker ikke lenger så sterke kravåpninger som før, det hender ofte at meldingene ikke garanterer utgang. Men Syd har to meget viktige nøkkelkort, de to damene. Det er derfor absurd å vise at hånden er blottet for verdier, og det er helt logisk at man går rett i fire spar. Tre spar kan man risikere at en tynn toåpner passer på, selv om meldingen er krav aldri så meget.*

Den andre oppgaven lyder slik:

Meldingene har gått:

Nord	Syd
pass	1 ♦
2 gr	3 ♦
?	

Hva melder De nå som Syd med:

♠ E-5-4 ♥ D-10-3 ♦ D-6-5 ♣ K-kn-5-2

Den amerikanske meningen er: *Tre grand 100 poeng. Alle andre meldinger*

0 poeng. Det er mange gjennomsnittspillere som tar feil her. Nord's tre ruter er ingen advarsel. Han kan passe hvis han er svak. Når han idetheletatt melder igjen, er det et absolutt krav til Syd at han holder meldingene åpne til utgang er nådd. Nord kan ha en meget sterk hånd, og kan være på jakt etter slem hvis Syd har bra tilpassning og hans to grand var avgitt på maksimum. Med andre ord kan det hende at Nord passer på tre grand, men vil melde seks ruter hvis Syd melder fire ruter. Logikken er utvilsom. Hvorfor skal en spiller som hoppmelder plutselig passe, når hans makker fortsetter å melde? Muligheten at Nord har åpnet i fjerde hånd med en fordeling som gjør at tre ruter vinnes, mens to grand ikke kan fåes er så fjern at den ikke engang behøver å diskuteres.

Engelskmennene ser annerledes på det: *Pass 10 poeng. Alle andre meldinger 0 poeng. Det er mange gjennomsnittspillere som tar feil her. Nord's tre ruter er en advarsel mot å melde videre, og kan aldri bli noe annet. Han kan melde tre grand selv, hvis han ønsker å spille denne kontrakten. Han må ha en hånd som han ikke vil passe ut, fordi han ønsker å vinne en delkontrakt. Han kan for eksempel ha*

♠ 2 ♥ K-kn-4 ♦ K-kn-10-9-8-6 ♣ E-4

Logikken er utvilsom. Muligheten at Nord kan være sterk, uten å ha noen annen melding til disposisjon enn tre ruter, er så fjern at den ikke engang behøver å diskuteres. Han kan melde fire ruter, tre kløver, tre hjerter, tre spar etc., alle disse meldingene er krav. Å betrakte tre ruter som krav er så latterlig at det ikke engang er verdt å diskutere. Det betyr at selv om det er masser av meldinger å velge mellom, kan ikke en eneste av dem brukes som sign-off.

Bløffmeldinger

Redaksjonen samler stoff om bløffmeldinger. I den anledning vil vi gjerne ha spill fra leserne hvor bløff har forekommet, enten resultatet har vært heldig eller uheldig, eller bløffen ikke har hatt noe å si.

Foran verdensmesterskapet

Den 13. november starter det første virkelig offisielle verdensmesterskap i bridge. Riktignok har det et par ganger ført vært arrangert såkalte verdensmesterskap, men disse turneringene har ikke vært anerkjent av alle de store organisasjonene.

Det første såkalte "verdensmesterskap" ble arrangert mellom Culbertson og et engelsk lag i 1933. Culbertson hadde skaffet en stor pokal, *The Schwab Trophy*, som han kom til London med, og som han også kunne ta med seg tilbake. Men for det første var ikke Culbertsons lag godkjent som Amerikas representant, for det andre var ikke det engelske laget godkjent av *sitt* forbund, og for det tredje var det ingen som tenkte på at det kontinentale Europa kanskje hadde noen bridgespillere. Dette "verdensmesterskap" kom i en pussig belysning når man tenker på at et langt sterkere engelsk lag samme år havnet langt nede på listen i Europamesterskapet.

Da har "verdensmesterskapet" i Budapest 1937 langt større krav på anerkjennelse. Turneringen ble arrangert av Internasjonal Bridge League, i forbindelse med Europamesterskapet. To amerikanske og seksten europeiske lag deltok, og Østerrike slo Culbertsons lag i finalen. Det ene amerikanske laget var tatt ut av Culbertson, og det andre var blitt nummer to i det amerikanske mesterskapet samme året (vinnerne var forhindret fra å reise). Men det var visstnok Culbertson som hadde arrangert den amerikanske deltakelsen, uten godkjennelse fra *American Contract Bridge League*, og derfor har amerikanerne aldri anerkjent denne turneringen som verdensmesterskap.

Men denne gangen er alle formalia i orden. Turneringen er godkjent av alle de tre store bridgeorganisasjoner, *The American Contract Bridge League* (som representerer hele den vestlige halv-kule), *Portland Club* (som representerer det britiske verdensriket) og *The European Bridge League* (som representerer det europeiske fastland).

Fra først av ble det planlagt at tre lag skulle delta. Det ene skulle representere U. S. A., det andre det britiske verdensrike, og det tredje det europeiske fastland. Senere ble det ført underhand-

linger med Brazil (årets Sør-Amerikanske mestre), men det ser ikke ut til å bli noen deltagelse derfra.

De lagene som stiller opp er:

U. S. A.: John Crawford, George Rapee, Howard Schenken, Sam Stayman, Sidney Silidor og Charles H. Goren.

England: M. Harrison-Gray, Kenneth Konstam, Leslie Dodds, Nic. Gardener, J. Marx og L. Tarlo.

E. B. L.: Einar Werner, Rudolf Kock, Jan Wohlin, Nils Olof Lilliehöök, alle fire fra Sverige, og islendingene Einar Thorfinsson og Gunnar Gudmundsson.

Legene spiller samtidig, etter Mitchell-systemet — også på samme måte som vi her hjemme pleier å arrangere turneringer mellom tre lag. Det er bestemt at oppstillingen skal være følgende:

Første halvrunde:

Bord 1. E. B. L.—England Spill nr. 1—18
Bord 2. England—U. S. A. Spill nr. 19—36
Bord 3. U. S. A.—E. B. L. Spill nr. 37—54

Annen halvrunde:

Bord 1. E. B. L.—U. S. A. Spill nr. 37—54
Bord 2. England—E. B. L. Spill nr. 1—18
Bord 3. U. S. A.—England Spill nr. 19—36

Førstnevnte lag sitter Nord—Syd.

Hver runde består således av 36 spill, hvorav 18 spilles mot hver motstander. (Hvert lag mister et sett spill, E. B. L. får således aldri spilt spill med nummer 19—36).

Tilsammen blir det spilt åtte runder etter dette skjemaet. To runder spilles hver dag, den ene begynner klokken to om ettermiddagen, og den andre klokken ½9 om kvelden. Alså ialt 72 spill pr. dag. Det kan se ut til å bli en hard påkjenning, men hvert lag består jo av tre par, så det er alltid muligheter for avløsning. Imidlertid vil det neppe kunne gå an å skifte ut noe par under en runde.

Ialt blir det alså 144 spill mot hvert annet lag. Resultatene beregnes etter direkte score, alså ren robberberegning, med bonus for honnører. Det kan for så vidt være all right i en kamp med så mange spill, fordi et stort svingspill alltid kan tas igjen.

Sam Stayman, John Crawford, Howard Schenken, Sidney Silidor og George Rapee, som sammen med Charles H. Goren representerer U. S. A. i verdensmesterskapet.

Hvis et lag vinner begge sine kamper, er det seierherre. Skulle to eller flere lag få samme antall vinnerpoeng, er den totale scoren avgjørende.

Mid-Atlantic parturneringer

Verdensmesterskapet skal gå over fire dager, fra mandag 13. til og med torsdag 16. november. Fredag og lørdag blir det arrangert en stor parturnering for deltagere i verdensmesterskapet og for tilskuere. Det ser ut som om denne turneringen arrangeres delvis for å finansiere verdensmesterskapet, for startkontingenten er £ 5 pr. par (ca. 100 kroner). Man regner med at ca. 120 amerikanske "Life-masters" (den høyeste klassen av amerikanske bridgespillere) vil stille opp. Hertil kommer så europeiske deltagere og eventuelle europeiske tilskuere.

Programmet for parturneringen blir kvalifiserende runde i to sesjoner fredag, og finale i to sesjoner lørdag. Søndag er det fri (de fleste får kanskje fri lørdag også), og mandag kommer den store avslutningsbanketten.

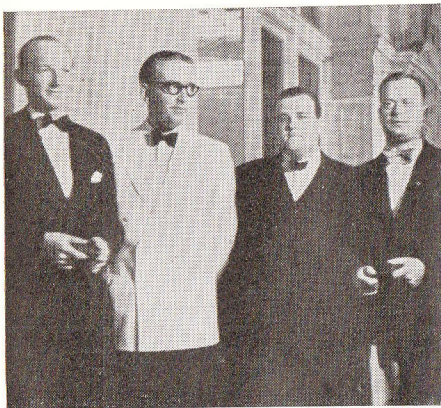
De forskjellige lagene

Hvilken styrke har nå de forskjellige lagene? Det har vært én stor mannjevning mellom europeiske og amerikanske lag etter krigen, nemlig den klubbkampen mellom et engelsk og et amerikansk

lag som vi skrev om ifjor, hvor engelskmennene vant stort.

To av de engelske og tre av de amerikanske spillerne fra dengang er med i år igjen. Men det ser ut som om utskiftningen av spillere går sterkt i amerikansk favør. Engelsmennene savner denne gangen Reese og Schapiro, som er satt utenfor på grunn av disiplinærforseelser. Disse to dannede det sterkeste paret da engelskmennene vant. Og årets Europamesterskap viste at et engelsk lag uten Reese og Schapiro på langt nær har så stor slagkraft. På den andre siden ser det amerikanskje laget denne gangen ut til å være en god del sterkere. Peter Leventritt er satt utenfor, og Schenken, Silidor og Goren er kommet med isteden. Crawford, Rapee, Schenken og Stayman har vunnet begge de to største amerikanske turneringene i år. I den ene var Silidor med som femtemann. Goren er Silidors yndlingspartner.

Så er det spørsmål om E. B. L.s (Nordens) lag. De fleste er redd for at dette laget vil bli en spurv i tranedans, men vi er ikke så sikker på det. Det ser ut som om Sverige har tapt de tre Europamesterskapene etter krigen på grunn av mangel på reserver. De fire "faste" spillerne har kjørt seg ut etterhvert, fordi de har spilt for meget. Nå får laget et utmerket avløserpar i de to islendingene, og det er meget mulig at dette vil føre til at laget blir langt mer slagkraftig.

De svenske spillerne som representerer E. B. L. og Norden: Nils-Olof Lilliehöök, Einar Werner, Jan Wohlén og Rudolf Kock.

Presentasjon av amerikanerne

Vi skal presentere de tre mest kjente spillerne på det amerikanske laget. De europeiske spillerne trenger vel ingen presentasjon, vi kjenner dem godt fra de siste års turneringer om Europamesterskapet.

Charles H. Goren er den spilleren som står høyest på den amerikanske "ranking-list", når vi regner med alle år hvor bridge har vært spilt i Amerika. Han blir blant annet kalt "the perfect woman's partner". Grunnen er at han gjerne velger en dame som makker, og Helen Sobel er en av hans yndlingsmakkerer. Goren hevder at en dame gjennomsnittlig spiller bedre enn en

mann. Hun er mer mottagelig for lærdommer, og ikke så fornøyet med sin egen standard som mannen.

Dog hevder Goren at hvis verdens 20 beste mannlige spillere skulle møte verdens 20 beste kvinnelige, ville mennene vinne kampen ganske lett.

Vi har før bragt spill som Goren har spilt, men det skader ikke med et til:

Nord gir, ingen i faresonen:

♠ 10-5	♠ 7-6-2
♥ kn-10	♥ E-8-7-3
♦ E-K-kn-7-3	♦ D-10-6
♣ E-K-D-6	♣ 8-4-2

♠ E-K-kn-8-3	♠ 9	♠ 9-4-2	♠ kn-10-9-5
♥ 9	♥ 9-4-2	♥ kn-10-9-5	♥ 9
♦ 9-4-2	♦ kn-10-9-5	♦ 9	♦ 9-4-2
♣ kn-10-9-5	♣ 9	♣ 9-4-2	♣ kn-10-9-5

♠ D-9-4	♠ K-D-6-5-4-2	♠ 8-5	♠ 7-3
♥ K-D-6-5-4-2	♥ 8-5	♥ 7-3	♥ 7-3
♦ 8-5	♦ 7-3	♦ 7-3	♦ 7-3
♣ 7-3	♣ 7-3	♣ 7-3	♣ 7-3

Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♥	1 ♠
2 ♣	pass	2 ♥	pass
3 ♥	pass	4 ♥	pass
pass	pass		

Goren satt Øst. Vest startet med kongen og esset i spar. Goren ga styrkekast! Vest fortsatte med liten spar, og Syd la i hjertes ti på bordet, nettopp som Goren beregnet. Siden fikk han to trumfstikk, og kontrakten var betet.

Howard Schenken fikk sin første be-
rommelse ved at han spilte reserve for fru Culbertson i "århundredets match"

Einar Thorfinsson, Island, deltager på EBL's lag.

mellom Culbertson og Lenz. Siden ble han et fast medlem i "The Four Aces", det berømte laget som var helt i særklasse i Amerika før krigen.

Laget "The Four Aces" består ikke mer, men Schenken har beholdt sin posisjon som amerikansk toppspiller. Hans hovedsakelige interesse er bridge med høy kurs, gjerne hele natten. Dette ser ut til å være grunnen til at Schenken, tross sitt kolossale kjennskap til spillet, aldri har skrevet noen bridgebok. Han har ganske enkelt aldri hatt tid. Heller ikke har han hatt tid til å gifte seg.

Det finnes i bridgelitteraturen mange gode spill hvor Schenken har hatt anledning til å utmerke seg. Som for eksempel dette:

Øst gir, alle i faresonen. Nord—Syd
pidestall på 60.

♠ kn-10-8-6-4	♠ 7-6	♠ 9-7-2	♠ 6-3-2
♥ 7-6	♥ 9-7-2	♥ 6-3-2	♥ 6-3-2
♦ 9-7-2	♦ 6-3-2	♦ 6-3-2	♦ 6-3-2
♣ 6-3-2	♣ 6-3-2	♣ 6-3-2	♣ 6-3-2

♠ —	♠ kn-8-4-3	♠ K-10-8-6-4	♠ K-kn-8-7
♥ kn-8-4-3	♥ K-10-8-6-4	♥ K-kn-8-7	♥ K-kn-8-7
♦ K-10-8-6-4	♦ K-kn-8-7	♦ K-kn-8-7	♦ K-kn-8-7
♣ K-kn-8-7	♣ K-kn-8-7	♣ K-kn-8-7	♣ K-kn-8-7

♠ E-5-3-2	♠ K-D-10-9	♠ kn-5	♠ D-9-4
♥ E-5-3-2	♥ K-D-10-9	♥ kn-5	♥ D-9-4
♦ E-5-3-2	♦ K-D-10-9	♦ kn-5	♦ D-9-4
♣ E-5-3-2	♣ K-D-10-9	♣ kn-5	♣ D-9-4

Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	1 gr	2 ♦	pass
pass	2 gr	pass	pass

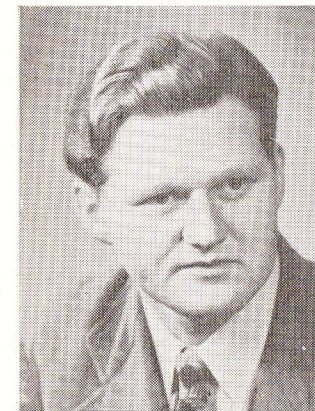
Schenken satt Syd. Vest begynte med ruter seks, og Schenken fikk for damen. Etter Vests sparmelding fryktet han at motpartens spar satt 4—0, og i så fall ville det bli vanskelig å få innkassert det siste sparstikket på bordet. Schenken spilte derfor ruter tre tilbake. Vest stakk, og ga mer ruter, for å etablere fargen. Øst ante ingenting om den fellen Schenken hadde lagt, og la sin minste spar.

Det var nettopp det Schenken behøvet. Han stakk med ruteresset og spilte spar. Øst kunne bare holde esset igjen to ganger, og Schenken fikk spillet sitt, med fire stikk i spar, tre ess og ruter-damen.

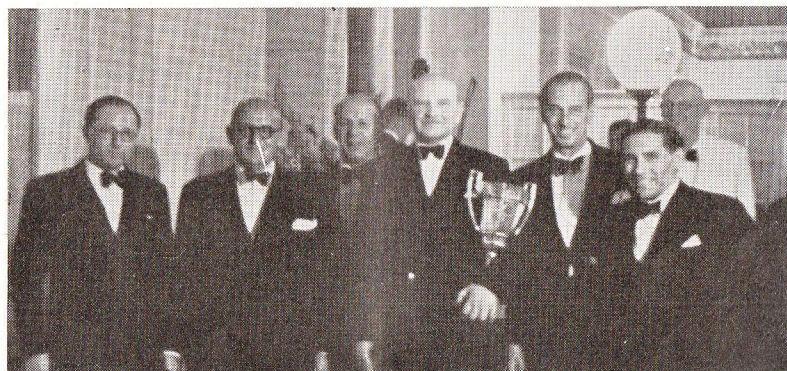
John Crawford er den yngste i det amerikanske laget, 31 år gammel. Hans gjennombrudd kom allerede i sottenårsalderen, og nå står han på toppen av den amerikanske "ranking-list" for de siste tre årene. Han er lagkaptein på det laget som har vunnet de to største amerikanske turneringene i år, og da dette laget danner hovedstammen i det amerikanske VM-laget, blir han vel lagkaptein her også.

Crawford bruker mange psykiske meldinger. Selv sier han at det er grunnen til at han fører kortene så bra som han gjør. "Jeg pleier å komme i så mange rare kontrakter", sier han, "at jeg ganske enkelt har vært tvunget til å lære meg å skjytte kortene riktig."

Uten tvil kan han det også, hvis vi skal dømme etter dette spillet, hvor Crawford satt Syd:

Gunnar Gudmundsson, Island, sjettemann på EBL's lag.

Storbritannias lag i V. M., fra venstre Gardener, Dodds, Marx, Harrison-Gray, Konstam og Tarlo.

Er bøkene gale?

Robert W. Wilkes

Denne artikkelen er hentet fra *Bridge World*, og gir et godt bidrag til spørsmålet om svar på grandåpninger.

Det begynte med en bemerkning av en venn av meg. Han spilte en parturering med sin kone, og hun åpnet meldingene med en grand, som ble passet rundt. Da blindemann kom på bordet, viste det seg at han hadde en femkortfarge med damen og knekten på toppen, men ellers omtrent ingenting.

Etterat spillet var ferdig, med et par betes som resultat, spurte jeg min venn hvorfor han ikke hadde meldt to i fargen sin. Han svarte at hånden var for svak, etter Culbertson måtte han ha minst et honnørstikk for denne meldingen. Jeg kontrollerte saken, og fant at han hadde rett.

Det er kanskje like godt med en gang å peke på at et svar på to trekk i farge etter grandåpning bør vise at man har

Øst gir, alle i faresonen:

♠ 4	♠ E-D-7-6-5-2	♠ K-10
♥ 10-8-7	♥ E-D-kn-3	♥ K-9-6-5
♦ 9-4-3	♦ 7	♦ E-K-D-8-6-2
♣ K-D-8-6-5-3	♣ kn-4	♣ 7

♠ kn-9-8-3	♠ K-10
♥ 4-2	♥ K-9-6-5
♦ kn-10-5	♦ E-K-D-8-6-2
♣ E-10-9-2	♣ 7

Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♦	pass	2 ♣	D
2 ♥	2 ♠	pass	4 ♠
pass	pass	pass	

Vest begynte med ruter, og Øst kom inn. Han skiftet til kløver. Syd tok for esset, og stjal straks en ruter. Så kom spareset og liten spar. Øst kom inn, og

svært litet håp om utgang. I de aller fleste tilfelle bør åpneren passe.

Dette er selvfølgelig i direkte motsetning til meldemetoder hvor man når en kontrakt på tre grand på følgende måte:

Nord	Syd
1 gr	2 ♥
3 ♣	3 ♦
3 gr	

Hvis motspillerne vet at De aldri melder psykisk, har de nå fått et vink om at spar er den beste åpningsfargen, og kanskje det etterpå viser seg at det er det eneste betende utspillet.

Personlig liker jeg best å komme i tre grand på følgende måte:

Nord	Syd
1 gr	3 gr

eller:

Nord	Syd
1 gr	2 gr
3 gr	

Det gir ingen opplysninger til motparten, og derved oppnår De kanskje at

spilte ruter. Crawford kastet bordets siste kløver, og så kunne Øst pakke sammen. Han kunne velge mellom å spille hjerter til bordets saks, eller ruter til dobbeltrenons. Øst valgte å spille ruter. Syd kastet en hjerter, og stjal på bordet. Deretter kom hjerteresset og damen. Øst dekket og Syd stjal, og nå var bordets hjerterknekt, godspilt, og ga det siste stikket.

Sam Stayman og George Raper hører begge til de ti beste spillerne i den amerikanske "ranking-list" for de siste tre årene. De har som nevnt begge vært med å vinne de to amerikanske store turneringene for firemannslag i år. Sidney Silidor har vært med på en av disse seirene. Han lå i mange år på fjerde- eller femteplassen på "ranking-listen", men har i de siste årene ikke deltatt så meget, og er derfor falt ned på niende plassen.

Tips, sa De? Ikke tale om, det innlater vi oss ikke på.

det for sent blir oppdaget hvor det svake punktet Deres er.

Men la oss komme tilbake til vårt egentlige diskusjonsemne. La oss se på følgende hender:

- ♠ K-D-8
- ♥ E-7-4
- ♦ E-D-5-2
- ♣ 9-6-3

- ♠ 5-3
- ♥ D-kn-8-6-5
- ♦ 8-6-4
- ♣ 8-7-4

Nord åpner med en grand, som blir passet av Øst. Skal Syd nå passe eller melde to hjerter?

Bøkene sier han skal passe, men det kan være interessant å kontrollere det. Jeg delte de gjenværende kortene til Øst—Vest fem forskjellige ganger, og spilte hvert spill to ganger, først i en grand og deretter i to hjerter. Selvfølgelig spilte jeg ikke hendene som problem, med alle kort synlige, men som en gjennomsnittsspiller vil spille ved bordet. Forøvrig spiller det vel neppe noen rolle, bare både melder og forsvarerne har den samme spillestyrken.

Det ble bet i alle ti kontrakter. En av motspillerne var alltid vennelig nok til å sitte med hjerterkongen gardert minst to ganger. Men det viktige poenget er at det ble en langt bedre duplikatmessig kontrakt i to hjerter enn i en grand. I grand ble totalscoren for de fem spillene — 450 utenfor faresonen, og — 900 i faresonen, men i en hjerterkontrakt ble det — 300 utenfor og — 600 i faresonen.

Så tok jeg den samme grandhånden, og ga en femkortfarge i kløver til Syd. Slik:

- ♠ K-D-8
- ♥ E-7-4
- ♦ E-D-5-2
- ♣ 9-6-3

- ♠ 7-3-2
- ♥ 8-3
- ♦ 8-6-4
- ♣ D-kn-7-4-2

I grand ble det en gang vunnet spill og fire ganger bet. Den ene gangen spillet ble vunnet var en av motspillerne elskværdig nok til å sitte med esset og kongen dobbel i kløver. I de fire andre kontraktene ble det flere betes, slik at totalscoren var — 410 utenfor og — 910 i faresonen. I to kløver gikk det langt bedre. Kontrakten ble aldri vunnet, men det ble heller aldri mer enn en bet, slik at totalen ble — 250 eller — 500, avhengig av faresonen.

I det neste settet var det en liten fordel å spille grand:

- ♠ E-8-7
- ♥ E-kn-5
- ♦ K-kn-6-3
- ♣ K-D-2

- ♠ D-kn-6-3-2
- ♥ 8-7
- ♦ 8-4-2
- ♣ 8-5-3

Summen av score for de fem spillene var i grand + 120 utenfor og — 30 i faresonen, mens det i to spar ble henholdsvis + 100 og — 50.

Men i det neste settet var det svært uheldig å spille grand:

- ♠ E-kn-7
- ♥ kn-9-3
- ♦ K-D-2
- ♣ E-7-6-3

- ♠ 8-6-2
- ♥ 8-7
- ♦ 7-6-5
- ♣ D-kn-8-4-2

I grand ble det bet i hvert eneste spill, en gang sogar tre betes. Resultatet sammenlagt ble — 400 utenfor og — 800 i faresonen. To kløver ble vunnet to ganger, og resultatet ble + 30, henholdsvis — 120.

Her er også et sett hvor grandspillerne var uheldig:

- ♠ E-D-10-9
- ♥ D-kn-4
- ♦ D-kn-3
- ♣ E-7-4

- ♠ 6-4-3
- ♥ 6-5
- ♦ 8-6-4
- ♣ D-kn-8-3-2

I fem spill var totalscoren for grand — 160 utenfor og — 360 i faresonen, mens to kløver ga + 50 utenfor og — 100 i faresonen.

De siste hendene jeg delte var:

- ♠ E-D-6-2
- ♥ K-6-5
- ♦ E-D-4
- ♣ D-9-3

- ♠ 8-7-5
- ♥ D-kn-8-4-2
- ♦ 5-2
- ♣ 6-4-2

Her gikk det bra med en grand. Det ga + 210 utenfor og + 60 i faresonen, mens to hjerter ga bare + 60 utenfor og — 180 i faresonen.

Men grandspillerne kunne se skriften på veggen. Det var deres siste døende anstrengelse. Når vi legger sammen de tredve spillene, blir resultatet — 1090 utenfor og — 2910 i faresonen for en grand, mens en fargekontrakt ga — 350 utenfor og — 1550 i faresonen. Alså en sving på henholdsvis 740 og 1360 poeng.

Eller for å si det på en annen måte. En grand ga en bedre kontrakt i fem spill, uavgjort kontrakt i syv spill, men en dårligere kontrakt enn to i farge i hele 18 spill.

De vil legge merke til at jeg hele tiden har gitt svarhånden bare et halvt honnørstikk, nemlig damen og knekten i trumf, og for øvrig ingen kort høyere enn en åtter. Hvis vi gir Syd for eksempel trumftieren i tillegg, er jeg sikker på at resultatet vil svinge ennå mer i favør av to i farge.

Det er kanskje noe raskt å trekke konklusjoner av bare 30 spill, men jeg har desværre ikke tid til å undersøke spørsmålet bedre. Man skal jo gjøre noe annet enn å drive med bridge også. Imidlertid er det vel tilstrekkelig til å slå fast, at hvis Deres makker åpner med en grand og De sitter med D-kn-femte i en farge, men forøvrig ingen styrke, vil det lønne seg å melde to i farge framfor å passe.

Red vil bemerke. Mr. Wilkes er inne på noe av det samme som Bjørn Larsen og jeg har skrevet om i artikler om grandåpning vår, Bjørn Larsen i nr. 5 og jeg i nr. 2, nemlig at man bør melde to i farge med en langt svakere hånd enn Culbertson noen gang har tillatt. Culbertson har isteden gått den motsatte veien, og gjort to i farge etter grandåpning til krav for en runde.

Hva er nå grunnen til denne endring- en hos Culbertson? Den er lett å se. Etter systemet hans før 1949 var det mange ganger vanskelig å nå en utgangskontrakt i edel farge, som regel ble det tre grand isteden. Culbertson er nå villig til å ofre alle småspillene, for å komme sikrere i utgangskontraktene. Jeg er ikke engang sikker på om dette er lønnende bridge i robber, men i turneringsbridge er det iallfall ikke. Nå tar ikke Culbertson hensyn til turneringsbridge, hans system er konstruert for robber.

En annen sak er at man godt kan havne sikkert i utgangskontrakter i farge, likevel, ved å innføre en kunstig søkemelding hos svarhånden. Jeg foreslo i nummer 2 to kløver. Da må man alså oppgi muligheten til å havne i to kløver, men det er likevel bare en farge oppgitt, mot alle fire etter Culbertson. Bjørn Larsen foreslår tre kløver som søkemelding. Da får han sjanser til å stanse i to kløver, men får isteden andre svakheter.

Poenget både i Larsens og min artikkel er imidlertid at to i farge etter grandåpning skal være en absolutt stoppmelding. Grandåpneren skal ikke

Krav til utgang

En åpningsmelding på tre grand er krav til utgang. Ja le ikke, hvis Makker åpner med tre grand, De melder fire kløver og makker fire ruter, så er De pliktig til å melde igjen.

melde videre selv med maksimum. Vi har andre meldinger til disposisjon når svarhånden ser muligheter for utgang med maksimums grandåpning, og derfor viser to i farge at det bare er om å gjøre å komme over i fargekontrakt på det lavest mulige trin.

Tilslutt vil jeg si at Mr. Wilkes var svært snill når det gjalt å finne eksempler. Det kan lages langt værre eksempler på hvor galt det kan gå i en grand. Ta for eksempel følgende svarhånd:

- ♠ 7-2
- ♥ 10-8-6-5-3-2
- ♦ 8-5-2
- ♣ 4-2

Med denne hånden skal De etter siste Culbertson passe når makker åpner med en grand. De stusser kanskje, men det står helt klart i siste Gold Book. Det er intet håp om utgang, og da kan det være det samme, er påstanden.

Men i turneringsbridge kan det slett ikke være det samme. La oss sette denne hånden sammen med en annen hånd fra Culbertsons bok, en hånd som er et skoleeksempel på en grandåpning:

- ♠ E-kn-5
- ♥ E-7-4
- ♦ K-D-kn-9
- ♣ 9-6-3

- ♠ 7-2
- ♥ 10-8-6-5-3-2
- ♦ 8-5-2
- ♣ 4-2

Jeg gjorde som Mr. Wilkes, men prøvet med ti eksempler istedenfor med fem. Og jeg skal si det ble forskjell på en grand eller to hjerter. To hjerter ble vunnet fire ganger, og ga seks ganger en bet som resultat. Men i grand var det aldri mulig å slippe unna med mindre enn to bet, rett som det var ble det sogar fire eller fem bet.

I totalpoeng ble det for to hjerter + 140 utenfor og — 160 i faresonen, mens det for to grand ble henholdsvis — 1800 og — 3600, alså i gjennomsnitt pr. spill praktisk talt null i to hjerter, mot — 270 i en grand.

I parturnering er det vanskelig å si nøyaktig hva det gir, fordi man er av-

MEDDELSE FRA FORBUNDS- STYRET

De nye lover for duplikatbridge

Forbundsstyret har besluttet at de nye duplikatlover skal benyttes i all konkurransebridge i Norge fra og med denne sesongs begynnelse.

Det henstilles til medlemmene å gjøre seg kjent med bestemmelsene i de nye lover, som på en rekke punkter avviker fra de tidligere.

De nye duplikatlover koster kr. 2.75 pr. stk., og kan bestilles fra forbundets kontor, Jacob Aallsgt. 46, Oslo, mot innsendelse av det nødvendige beløp. I porto beregnes kr. 0.25 pr stk. Ved bestilling av minst 5 eksemplarer sendes lovene portofritt.

FORBUNDSSEKRETÆREN

hengig av hva som skjer ved de andre bordene. Men la oss si at fem par alltid melder en grand, og de andre fem to hjerter. De vil da i hvert spill få 7½ poeng for to hjerter, mot 2½ poeng for en grand. (Eller 15 og 5 poeng, hvis De bruker dobbeltpoeng, som mange har gått over til).

I lagturnering er det lettere å regne ut. Differansen ble nøyaktig 73 matchpoeng etter den nåværende beregningsmåten, alså over 3½ poeng i hvert spill. Skulle slike hender dukke opp 32 ganger på rad i en lagkamp, blir resultatet en seier for det laget som melder to i farge på 112 mot 0.

Så kom ikke og si at det ikke gjør noe om man går bet eller vinner en delkontrakt i turneringsbridge, Mr. Culbertson.

Bridgens viktigste idé

er samarbeide med makker. To stjerne-spillere som trekker hver sin vei vil alltid tape for to ikke så gode spillere som forstår å samarbeide.

Safe på en bet

Egil Wang

De kjenner sikkert godt den situasjonen i parturnering at spilleren tar en desperat sjanse for å få kontrakten, og resultatet blir en bet mer enn det ellers ville ha blitt. Så tar han opp slippen, og det viser seg at denne ekstra beten gjør at han får ren bunn. Alle andre par har gått en bet, men selv har han gått to.

Spilleren forsvarer seg med:

"Jeg måtte jo prøve å få kontrakten makker."

Som regel er makker enig, og etter at man har snakket litt om hvor uheldig spilleren var blir neste spill funnet fram.

Men det er ikke så sikkert at det er vinnende spill. Ikke i parturnering. Spørsmålet er om risikoen står i forhold til fortjensten. Det gjør den selv sagt i robberbridge og i lagkamp, hvor det er svært litet å tape i forhold til det man kan tjene. Men i parturnering er det annerledes, fordi det ikke er spørsmål om hvor meget mer enn andre bord man kan få. Hvis alle andre bord har gått en bet, vil De i faresonen få 720 poeng mer ved å vinne kontrakten, og 100 mindre ved å gå to bet. Men det hindrer ikke at 100 mindre gir en like stor bunn som 720 mer gir topp.

La oss se på et par eksempler:

♠ D-7-5-3
♥ kn-9-4-3
♦ E-D-10
♣ K-9

	N	
V		Ö
	S	

♠ 8-6
♥ E-K-10-8-6-5
♦ 9
♣ D-kn-10-9

Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	pass	1 ♦	1 ♥
pass	2 ♥	pass	3 ♥
pass	4 ♥	pass	pass
pass			

Øst—Vest spiller Culbertson. Vest begyner med sparesset (ess fra ess—konge), Øst legger svakhet, og Vest fortsetter med kløveresset og en kløver til.

De sitter Syd. De tar med kongen på bordet, og trekker hjerter tre. Øst viser renons. Det var værre. Nå er det fire direkte tapere, to i spar, en i hjerter og en i kløver. To av disse taperne har motspillerne allerede innkassert. De kan ikke nekte Vest å få for hjerterdamen.

Men den fjerde taperen er det en sjanse til å bli kvitt, fordi Vest ikke straks tok for sparkongen. De kan spille ruter og knipe med damen. Hvis finesen holder kan De lempe spartaperen på ruteresset.

I robber ville De ha gjort det uten betenkning. I lagkamp også. Men i parturnering bør De først se litt nærmere på sakene.

De var strålende fornøyet med kontrakten før det viste seg at Øst var født renons i hjerter. Når De er strålende fornøyet med en kontrakt, og den er meldt på normal måte, kan De regne med at de fleste andre parene er kommet dit også, og det vil igjen si at alle de andre Sydspillerne strir med det samme problemet som Dem selv. Nei, ikke alle. Ved noen bord kan Vest ha innkassert de tre sikre stikkene sine med en gang, og ved andre kan han ha skiftet til ruter i det andre stikket. Når Syd ikke har fått vite om hjerterfordelingen er det ingen grunn for ham til å prøve noen ruterfinesse.

Dette vil igjen si at ved mange bord vil Syd ikke ha en eneste sjanse til å klare fire hjerter, men han vil heller ikke ha noen som helst grunn til å gå mer enn en bet. Fire hjerter med en bet er altså normalkontrakten i dette spillet.

Nå er det grunn til å veie sjansene. De får bortimot topp hvis finessen lykkes, og noe i nærheten av bunn hvis det går galt. Spørsmålet blir derfor ikke hvor mange poeng De kan tjene eller tape, men hvor stor sjanse finessen har til å lykkes.

Vest har åpnet, og har vist esset og kongen i spar, hjerterdamen og kløveresset. Det er fullt tilstrekkelig til å for-

svare åpningen hans. De siste honnørkortene De ikke har fått plassert er kongen og knekten i ruter, og de er det sannsynlig at Øst har. Han har meldt en ruter etter hans makkers åpning, og selv om det kan tenkes at han har meldt på knekten femte eller sjette og ingenting annet, er det mer rimelig at han har konge—knekt femte eller sjette, eller iallfall kongen.

Dette gjør at ruterfinessen praktisk talt er dømt til å mislykkes, og det eneste De har igjen for å prøve å få kontrakten Deres er at De skaffer Dem en ren bunn. Derfor bør De nøye Dem med en bet, og få middelscore.

Selvfølgerig er det en mulighet for at et eller to par er stanset på to eller tre hjerter. Disse par vil under alle omstendigheter få pluss i spillet, og derfor vil De få noe under middels hvis De spiller safe på en bet. Men *hovedmassen* av Nord—Sydparene skal ha stanset på to eller tre hjerter for at det skal lønne seg å ta finesen, og det er det ingen grunn til å tro.

Nå endrer vi kortene litt, slik:

Nord gir, Nord—Syd i faresonen:

♠ kn-5-4-3
♥ 9-4-2
♦ E-D-2
♣ E-D-4

	N	
V		Ö
	S	

♠ E-K-8-7-6-2
♥ E-5-3
♦ 4
♣ K-7-6

Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♦	1 ♠	2 ♦
2 ♣	3 ♦	4 ♠	5 ♠
pass	pass	5 ♠	pass
pass	pass		

Hjerterknekten kom ut, og Syd stakk straks med esset. Så fulgte sparesset, og Vest viste renons. Poenget blir nå det samme som i det forrige spillet. Fem spar kan vinnes hvis ruterfinessen holder, men hvis den går galt blir det to bet.

Det første De må prøve å finne ut er hva kontrakten kan være ved andre bord. Her er det ikke så avgjort som i

det forrige spillet. Noen optimister spiller kanskje den dødsdømte kontrakten seks spar. Andre kan ha fått spille fire spar i fred, noen har kanskje valgt å doble motparten i fem ruter, og så kan det være et par som er i samme båt som Dem, det vil si spiller fem spar.

I seks spar er det to måter å spille på. De kan legge Dem på to sikre bet, og De kan ta ruterfinessen, som gir Dem enten en eller tre bet. Det samme er tilfelle i fem spar, selv om det i alle tilfelle blir en bet mindre. De parene som spiller fire spar, eller som lar motparten spille fem ruter doblet, vil alle få pluss i kortene, sannsynligvis mellom 300 poeng og 620 poeng. Det er nok ingen som får fem trekk i fire spar, iallfall ikke hvis hjerter kommer ut. Da vil ruterfinessen være for farlig.

Det er umulig å si med sikkerhet hva de andre bordene finner på, men det sannsynligste er at kontrakten vil være høyst forskjellig. Og vi kan jo påstå at to par spiller seks spar. Det ene paret tar ruterfinessen for å prøve å greie seg med en bet, det andre legger seg på to sikre bet. To par, foruten Dem selv, spiller fem spar, og disse to går også hver sin vei under spillet. Så er det fire par som får spille fire spar i fred. Et av disse parene får ruter ut, og har ingen grunn til å la være å prøve finesen, men de tre andre får hjerter ut. Og så er det endelig fire par som lar motparten spille fem ruter doblet.

Dette vil si at De får 2 poeng hvis De tar ruterfinessen og den går galt. (4 poeng hvis De bruker dobbeltpoeng, som ser ut til å bli mer og mer populært). Holder ruterfinessen vil De dele toppen med to andre par, og få 10 (20) poeng. Ved å spille safe på en bet vil De få 3 ½ (7) poeng hvis ruterfinessen går galt ved andre bord, og 2 (4) poeng hvis den holder. Fortjenesten ved å ta sjansen blir altså 6 ½ (15) poeng hvis finesen holder, og 1 ½ (3) hvis den går galt.

Spørsmålet er nå hvor stor sjanse det er for at ruterfinessen skal holde. Vi vet at Øst har meldt ruter først, men på den andre siden var det Vest som stampet i fem ruter. Derfor kan vi ikke si noe sikkert om hvor ruterkongen befinner seg. Det er kanskje en anelse større sjanse for at den sitter hos Øst, men denne sjansen er ikke så stor at det ikke tross alt vil lønne seg å prøve finesen.

En annen sak er at poengene kan svinge litt, avhengig av hvor godt De klarer å peile kontrakten ved de andre

bordene. Men sålenge bort imot halvparten av bordene spiller fire spar eller lar motparten få spille fem ruter dobbelt, vil De stå Dem på å prøve ruterfinessen.

Øst gir, alle i faresonen:

♠ K
♥ E-8-6-4-3-2
♦ K-10-5
♣ D-7-4

	N	
V		Ø
	S	

♠ E-kn-8-6-5-4
♥ 7-5
♦ 7-6-3
♣ 8-5

Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 ♣	1 ♥
1 gr	pass	pass	2 ♥
pass	2 ♠	pass	pass
pass			

Vest begynner med kløver seks, og Øst får stikket for tieren. Han fortsetter med kløvereset — Vest legger treeren — og spiller så kløver to.

Hva kan andre bord ha spilt? Øst—Vest bør vel ha et par trekk i grand i kortene. Det gir dem 120 poeng, og følgelig vil De få et bra spill ved å gå en bet, som gir motparten 100 poeng. Det er ikke sannlig at De vil få så mange poeng mer ved å vinne kontrakten, men går De to beten istedenfor en vil De komme i nærheten av bunn.

De bør derfor spille så forsiktig som mulig på en bet. Syv stikk er klare hvis De kan få for ruterkongen, og slipper å avgi mer enn et sparstikk. Men det finnes blindskjær. La oss si De stjeler den tredje kløveren, og innkasserer spar-kongen. Hvordan skal De nå komme hjem? De kan slå hjerteresset og en hjerter til. Men meldingene synes å tyde på at det er Øst som er lengst i hjerter. Sitter fargen 4—1 er det svært lite å gjøre ved, men selv om fordelingen er 3—2 kan det bli farlig. Hvis Øst kommer inn i det andre hjerterstikket, og svarer med en hjerter til, hva da? Enten må De sette i en trumf, og risikere overstjeling hos Vest mens Øst ennå har sitt trumfstikk. Eller De kan legge en rutertaper. Det hjelper imid-

lertid litet, hvis ikke Vest har mer enn tre ruter. Vest legger en ruter, Øst skifter til ruter i neste stikk, og Vest tar ruteresset og spiller en ruter til. Nå er De inne på bordet igjen, og er ikke kommet problemet om innkomst til egen hånd et skritt nærmere. De må spille hjerter eller ruter fra bordet, og risikerer i begge tilfelle overstjeling hos Vest.

For å gardere Dem mot å gå mer enn en bet — hvis det da idetheletatt lar seg gjøre — skal De legge en hjerter i tredje stikk, og la Vest få sitt kløverstikk. Han spiller vel best hjerter igjen. De stikker på bordet, tar for spar-kongen, og så kan De gå hjem på en direkte hjerterstjeling, uten å sette motparten inn. Deretter kommer trumfene fra topp, og hvis fordelingen er Dem huld klarer De å unngå mer enn en spartaper.

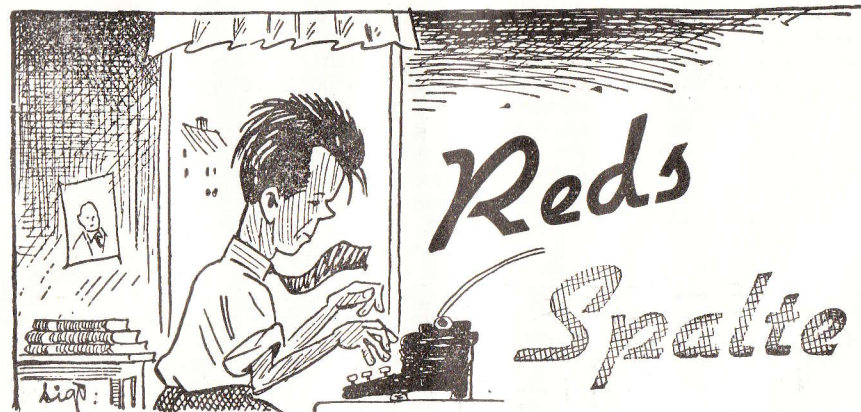
Disse eksempler viser at De i parturering slett ikke skal ta alle mulige sjanser for å få kontrakten. De må prøve å finne det resultatet som i det lange løp vil gi Dem flest mulig matchpoeng, og deretter prøve å spille safe på dette resultatet. Det behøver ikke være vunnet spill, det kan godt være to beten. I motsetning til andre situasjoner, hvor vunnet spill uten overstikk ikke gir Dem et eneste poeng.

Vanskeligheten ligger i å peile hva som kan ha skjedd ved andre bord, men det er nettopp den typen av vanskeligheter som er til for å overvinnes. Hvis De først har prøvet å trene Dem opp til å bedømme et spill muligheter, vil De mange ganger med fantastisk sikkerhet kunne finne hvor mange poeng De får for de forskjellige spilleplanene.

Bridgejournalen

kommer med ti nummer i året. Hvert av de første ni nummer blir på 36 sider, det tiende — julenummeret, blir større, uten at vi kan binde oss til et bestemt antall sider for dette nummeret.

Abonnement kan tegnes lettest ved å betale inn kr. 12.— på nærmeste postkontor — over postgirokonto 134 29, eller ved å skrive til oss og be om å få sendt tidsskriftet pr. postoppkrav.

De nye lovene gir oss en del problemer som vi ikke hadde før. Blant annet følgende situasjon, som dukket opp under en klubbturnering for kort tid siden:

Meldingene gikk:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♦	3 ♠	5 ♦
4 gr			

Nå stoppet Øst meldingene, og fastslo at fire grand var en utilstrekkelig melding. Turneringslederen ble tilkalt, og fortalte blant annet at Nord kunne melde fem grand uten straff. Det ble gjort, og Syd viste et ess ved å melde seks ruter!

Det må være klart at dette er en uberegtiget opplysning til Nord. Det finnes ingen normal fremgangsmåte som kan gi Nord beskjed om hvor mange ess Syd har, etterat Vest har meldt fem ruter. Det var også nettopp for å hindre Blackwood at fem ruter ble meldt.

I dette tilfelle ble resultatet at Øst fikk spille syv ruter dobbelt. Nord fortalte etterpå at han hadde tenkt på å melde syv spar, men han fikk vite at motparten hadde et ess, og da måtte han gi seg.

Øst—Vest innleverte ikke noen protest på seks ruter, fordi det var en fredelig klubbturnering, og de kjente Nord—Syd så godt at de visste at forseelsen ikke var gjort med hensikt. Men de kom til meg etterpå, og spurte meg hva jeg ville ha gjort hvis jeg hadde vært turneringsleder og hadde fått meg forelagt saken til avgjørelse.

Svaret er *middelscore med straffe-poeng*, eller *justert score*, som de nye

lovene sier. Punkt 1 i avsnittet om "Retligheter" slår fast at det er forkastelig å dra fordel av opplysning en har fått gjennom irregulær fremgangsmåte fra egen side, selv om anstøtet ikke er straffbart. Og lovenes § 14 gir turneringslederen adgang til å gi justert score, blant annet i tilfelle hvor lovene etter hans mening ikke foreskriver straff som gir full erstatning til ikke feilende deltager for en motstanders anstøt mot rettligheter.

Litt vanskeligere kan spørsmålet være i denne situasjonen.

Syd har:

♠ D-10-9-5 ♥ 4 ♦ K-10-9-3 ♣ D-8-5-2

Nord åpner med en spar, og Øst melder fire hjerter. Hva iallverden skal Syd gjøre? Han kan kanskje tøye seg til fire spar, men faren er at Nord tror at hånden er sterkere, og går mot slem. Men da spillet forekom fant Syd en "flott" løsning. Han meldte to spar. Når han etterpå korrigerer meldingen til fire spar, hadde han oppnådd hva han ønsket. Nord hadde fått vite at han måtte trekke fra et honnørstikk eller to hvis han ville melde videre. Med andre ord er verdien av Østs sperremelding forsvunnet. Det kan nok hende at motparten allerede er kommet for høyt, men han har ikke hindret at Nord har fått full beskjed om parets samlede styrke.

Her er det imidlertid vanskelig for en turneringsleder å gripe inn. Det er *ikke* galt av Syd å melde to spar (hvis det ikke ble gjort med hensikt, men hvem kan påstå det hvis Syd sier nei?). Det

blir først noen forseelse av det hvis Nord trekker fordel av den irregulære opplysningen han har fått (jfr. rettighetenes punkt 1). Men det er heller ikke lett å påvise. La oss si at Nord har en hånd som gjør det tvilsomt om han skal passe eller ikke; hvis Syd hadde meldt fire spar direkte, uten først å komme med den utilstrekkelige meldingen. Hvem kan straffe ham for at han ikke gjør det nå?

Såvidt jeg kan se er det bare et tilfelle hvor turneringslederen kan gripe inn. Hvis det viser seg at Øst har sperret med fire hjerter ved mange bord, og at Nord—Syd ved disse bordene er kommet i en dårligere kontrakt enn Nord—Sydparet ved det bordet hvor uregelmessigheten forekom, kan det være spørsmål om justert score, uten straff. Men avgjørelsen må ikke være gjenstand for tvil, da er det bedre ikke å foreta noe inngrep.

En annen sak er at vi kan ta par som *gjentatte ganger* benytter seg av dette. En gang kan en spiller være uheldig og misoppfatte en melding. Kanskje to ganger også. Men hvis det viser seg gang på gang at en spiller benytter seg av irregulær fremgangsmåte i situasjoner hvor det ikke er noen straff, eller hvor straffen ikke står i forhold til forseelsen, er det på tide å innberette saken til krets- eller forbundsstyret, som så vil sørge for eventuell diskvalifikasjon eller eksklusjon.

Så går vi over til noe annet. Det engelske laget som spilte i Sverige i høst demonstrerte en effektiv engelsk spesialitet, nemlig åpning på to eller tre grand med en gående langfarge i kløver eller ruter og noen billedkort i andre farger. Det viste seg ofte at en slik kontrakt ble vunnet, selv om spilleren ikke engang hadde noe som minnet om stopper i en av fargene.

Denne åpningsmeldingen kjenner vi litt til her hjemme også. Den er en del av Vienna. Vi vet også hvor vanskelig det er å spille mot en slik kontrakt. Hvis man ikke er heldig i det blinde utspillet, tar motparten en masse stikk med en gang, og så sitter man der og ødelegger kortene sine med det ene vanskelige avkastet etter det andre.

Denne åpningen er likevel ikke blitt populær blant Culbertsonspillere her hjemme, men det har sin spesielle grunn. Man har vanskeligheter med åp-

ningen i andre situasjoner, hvor man etter Culbertson bør melde to eller tre grand. Men engelskmennene har funnet løsningen på dette også. De åpner med to kløver.

Som kjent er to kløver etter Acol en kunstig kravmelding til utgang. Men det går an å bruke denne åpningen med hender hvor man etter Culbertson ville ha åpnet med to eller tre grand også. Hvis makker svarer positivt, det vil si alt annet enn to ruter, er jo utgangen opplagt, og man har masser av tid til å konsentrere seg om den riktige kontrakten. Og hvis makker skulle svare negativt, to ruter, fortsetter man med like mange grand som man ville ha åpnet med etter Culbertson.

I et enkelt tilfelle vil da kravet om at meldingene skal fortsette til utgang falle bort. Nemlig hvis meldingene skulle gå:

2 ♣ — 2 ♦
2 gr — ?

Åpneren viser ved denne meldeserien at han har jevn fordeling og omtrent 5 ½ honnørstikk, og svarhånden skal melde etter de samme regler som om det etter Culbertson var åpnet med to grand. Men en helt blank hånd passer han, men har han et par billedkort, eller en ujevn fordeling, melder han videre. Og da blir kravet til utgang gjenopprettet. Her skal vi se et par eksempler fra det engelske besøket i Sverige:

♠ 8-5-4-3
♥ K-5
♦ D-kn-7-5
♣ 7-4-2

♠ E-7
♥ 8-2
♦ 6-4
♣ E-K-D-kn-6-5-3

Mathieson som Syd åpnet i første hånd med tre grand, som ble passert rundt. Vest hadde blant annet sparkongen, hjerterknekten og ess—kongefemte i ruter. Det var ingen som fortalte ham at makker blant annet hadde ess—dame sjette i hjerter, og at hjerter ut ville være det eneste som drepte kontrakten. Han valte det naturlige utspillet, fjerde høyeste ruter, og dermed kunne Syd legge opp ni stikk.

Det var nesten unødvendig at engelskmennene Booker og Lee ved det andre bordet meldte fire hjerter og fikk fem trekk som Øst—Vest. Det ble nemlig spilt lagkamp etter mitchellsystemet (som vi kjenner blant annet fra Oslo-pokalen) og beregningsmåten var slik at enhver differens over 750 poeng ga 8—0.

♠ K-6-5
♥ 10-6-5-4
♦ 8-5-2
♣ 7-4-3

♠ D
♥ E-D-7
♦ E-K-D-7-6-4
♣ 8-5-2

Atter en gang åpnet Mathieson med tre grand som ble passert rundt. Vest begynte med høy kløver, men det så ut som om han angret seg, for i neste stikk skiftet han til spar, som fikk løpe til Syds dame. Så kom to ganger ruter, og dermed var motpartens ruter ute. Ruter åtte ble innkomst på bordet, og da hjerterfinnisen viste seg å være vellykket var tre grand et faktum. Selvfølgelig var fordelingen gunstig, men likevel. Ved den direkte meldingen fikk Syd rett og slett stjålet en utgang.

En annen sak er at det ser ut som om engelskmennene overdriver de direkte tre grandmeldingene sine. De bruker dem også når makker har åpnet, og da kan de være meget tvilsomme. Her er et spill hvor engelskmennene var omtrent alene om ikke å komme i slem:

♠ E-K-7-5-4
♥ K-kn
♦ 8-3
♣ E-D-10-5

♠ kn-6
♥ E-D-5
♦ E-7-6
♣ K-kn-7-6-2

Den engelske Nord åpnet med en spar, og Syd meldte tre grand, som ble passert rundt. Fem trekk kunne ikke nektes, men praktisk talt alle de sven-

Siden Sist

Vi starter denne gangen med et spill fra dansk radio:

♠ 6-4
♥ K-kn-7
♦ kn-5-2
♣ K-kn-8-4-3

♠ 8-2
♥ E-10-9-3-2
♦ 10-9
♣ D-10-9-7

♠ 9-5-3
♥ D-8-6-5-4
♦ D-8-7-4
♣ 6

♠ E-K-D-kn-10-7
♥ —
♦ E-K-6-3
♣ E-5-2

Spillet ble spilt som "lagkamp" mellom to bord. Ved det første bordet havnet Syd i seks spar etter følgende meldinger:

Syd	Nord
2 ♠	2 gr
4 ♣	4 ♠
4 gr	5 ♣
5 ♠	pass

Vi er ikke riktig klar over meldingene i annen melderunde. Syds fire kløver ser ut til å være spørremelding, men da burde det korrekte svaret ha vært fire grand, annen kontroll i kløver uten ess. (Det er åpnet med en helkravmelding hos makker).

Forts. s. 319

ske parene hadde funnet fram til syv kløver. For eksempel etter følgende meldeserie:

Nord	Syd
1 ♠	2 ♣
4 gr	5 ♥
5 gr	7 ♣

Når Syd etter Nord's fem grand forstår at paret har alle fire ess, kan han gå rett i syv kløver. Han forstår jo at Nord også må være sterk, og at han må ha glimrende tilpassning til en kløverkontrakt.

Men jeg tror ikke det vil være noen dum idé å titte litt på den engelske kombinasjonen av åpning med to eller tre grand på en gående farge, og åpning med to kløver når man har jevn fordeling og stor honnørstyrke.

PROBLEMATISK

Eksamensprøven

Månedens eksamensprøve omfatter som vanlig 20 spørsmål, og det er leserne selv som bestemmer hvor mange poeng hvert enkelt svar skal få. De 20 spørsmålene ble gitt som oppgaver i forrige nummer, og det er antallet av stemmer for hvert svar som bestemmer hvor mange poeng det skal få. Det svaret som har fått flest stemmer får 5 poeng, og andre svar får poeng i forhold til antallet av stemmer. Dog forbeholder redaktøren seg rett til å gi 5 poeng også for andre svar, hvis det dreier seg om en ekspertvariant som mange av leserne har oversett.

Maksimum for de 20 oppgavene er 100 poeng. Får De mer enn 40 poeng kan det passere, 60 poeng eller mer er bra, og over 80 poeng viser at De er en meget god bridgespiller. Men hvis De får mer enn 95 poeng må De la være å tittle på svarene for De løser oppgavene neste gang.

Svarene finner De like etter de 20 oppgavene.

1. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	pass
3 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ E-K-kn-9 ♥ 8-5-3 ♦ E-7-3 ♣ 8-6-4

2. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	pass	pass	D
pass	1 ♦	pass	?

Syd har:

♠ E-K-4 ♥ K-D-kn-7 ♦ E-7 ♣ D-7-3-2

3. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 gr	pass	?	

Syd har:

♠ 7 ♥ K-6-4-3 ♦ E-K-D-10-8-5 ♣ D-4

4. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	1 ♦	1 ♠	pass
2 ♥	pass	2 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ E-D ♥ E-D-7-5 ♦ D-kn ♣ D-9-6-5-4

5. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♥	pass
?			

Syd har:

♠ E-K-kn-5-4 ♥ E-D ♦ K-D-5 ♣ 8-6-2

6. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	D	RD	2 ♣
3 ♦	pass	?	

Syd har:

♠ E-K-9-4 ♥ D-5-4-2 ♦ kn-9 ♣ kn-10-5

7. Parturnering. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	1 ♥	pass	pass
?			

Syd har:

♠ 6 ♥ E-6-5 ♦ E-K-7-4 ♣ K-D-kn-9-5

8. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	1 ♠	2 ♦	pass
2 ♥	2 ♠	3 ♦	pass
?			

Syd har:

♠ K ♥ E-K-6-5-3 ♦ E-8-2 ♣ D-10-7-4

9. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♦	pass	pass
3 ♦	pass	?	

Syd har:

♠ 10-4 ♥ 9-6-4-3 ♦ 9-6-3 ♣ E-D-8-7

10. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	3 ♠	?	

Syd har:

♠ 5 ♥ E-D-7-4 ♦ E-8-5-2 ♣ K-D-9-4

11. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 ♦	pass	2 gr	pass
3 ♥	pass	?	

To ruter er krav til utgang.

Syd har:

♠ K-4 ♥ 9-7-6-5-3 ♦ D-4 ♣ 9-8-5-3

12. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
4 ♠	pass	?	

Syd har:

♠ E-8-5-3-2 ♥ E-10-4 ♦ K-4-2 ♣ kn-9

13. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♦	?	

Syd har:

♠ kn-5 ♥ E-kn-4 ♦ kn-7-3 ♣ K-kn-7-5-2

14. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	1 gr	2 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ 9-5-2 ♥ 8-5-3 ♦ E-8-2 ♣ E-K-9-4

15. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ D-5 ♥ 9-7-5-3 ♦ E-9-2 ♣ K-D-7-5

16. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	1 ♠	pass	?

Syd har:

♠ D-7-4 ♥ 9-2 ♦ E-K-5 ♣ K-kn-10-9-5

17. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	2 ♦	pass	pass
?			

Syd har:

♠ E-K-8-5 ♥ E-D-kn-9-3 ♦ 8 ♣ E-D-10

18.

♠ 4-3-2
♥ E-D-4
♦ 8-5-3
♣ 8-6-5-2

N	Ø
V	S

♠ E-D-6-5
♥ 7-5-2
♦ —
♣ E-K-D-kn-10-9

Syd spiller fem kløver etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	2 ♣	pass
5 ♣	pass	pass	pass

Det er mulig De vil finne at Syd har meldt for hardt, men det har ingenting med oppgaven å gjøre. Vest begynner med ruteresset (har opplyst at han spiller ess fra ess, konge) og Øst legger ruterdamen. Syd stjeler. Så kommer to ganger kløver. Vest er renons andre gangen, og legger liten ruter.

Hvilket kort skal Syd spille nå?

19.

♠ K-4-3-2
♥ 2
♦ 8-5
♣ K-kn-10-6-4-2

N	Ø
V	S

♠ E-D-kn-9-6
♥ E-K-D-7-6-5-3
♦ E
♣ —

Syd spiller seks spar, redoblet, etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♥	3 ♦	pass	5 ♦
5 ♥	D	pass	pass
5 ♠	6 ♦	6 ♠	D
RD	pass	pass	pass

Vest begynner med ruterkongen, og Syd får for esset. Så kommer sparesset, Vest viser renons, og kaster en ruter.

Hvilket kort bør Syd spille nå?

20.

Blindemann
♠ 7
♥ E-K-kn-9
♦ K-D-8-4
♣ K-10-6-4

N	Ø
V	S

♠ D-10-6-2
♥ D-6-5-3-2
♦ E-10-2
♣ E

Syd spiller fem kløver etter følgende meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	D	RD	1 ♠
2 ♦	2 ♠	3 ♣	pass
4 ♣	pass	5 ♣	pass
pass	pass		

Vest begynner med hjerter syv, bordet stikker med kongen. Deretter kommer spar syv, Syd legger kongen, og får beholde stikket. Syd fortsetter med kløver knekt. Vest legger liten, bordet legger kløver fire, og Øst får for esset.

Hvilket kort skal Øst spille nå?

Eksamensprøven

SVAR PÅ SPØRSMÅLENE FORAN

1. *Seks kløver.* Poenget i oppgaven er at det bør være en sekser når makker har kunnet åpne og etterpå hoppmelde i kløver. Denne sekseren bør meldes i kløver og ikke noe annet sted. Seks grand er for farlig, for makker kan godt ha for eksempel singel spar og hjerteresset dobbel, og mangle en kløverhonnør.

Syv kløver kan De aldri finne fram til, selv om kontrakten skulle stå. Når De nå vil i seks kløver, og aldri kan få meldt syv, er den beste meldingen seks kløver rett inn. De kommer i den rik-

tige kontrakten, uten å gi motparten opplysninger.

Andre meldinger som teknisk virker bra er tre ruter og fire kløver. De vil sannsynligvis komme riktig avsted med begge disse svarene, og derfor får De også full poengutdeling. Når vi imidlertid likevel gir seks kløver et fortrin, er det fordi De ikke gir motparten flere opplysninger enn nødvendig.

Fire grand er ingen direkte god melding. Det er omtrent opplagt at makker har noe i hjerter og minst et ess. Når nå De skal være blindemann, vil fire grand bare føre til at De røber for motparten hvor mange ess makker har.

Seks kløver 5 poeng. Fire kløver 5 poeng. Tre ruter 5 poeng. Fire grand 3 poeng. Fem kløver 2 poeng. Seks grand 2 poeng.

2. *En grand.* De har en meget sterk opplysende dobling, men makker kan ha meldt på absolutt minimum, og derfor bør De være forsiktig med å melde sterkere for makker har meldt en gang til. Spørsmålet er imidlertid en anelse på kanten, De er sterk nok til hva vi kan kalle 1½ grand.

Grand bør velges fremfor hjerter. For det første vil makker melde hjerter selv, hvis han har noe i fargen, og for det andre vil en hjertermelding hos Dem i denne posisjonen love en sterkere farge. Når De først doubler opplysende og etterpå melder egen farge, viser De en langfarge og omtrent tre honnørstikk.

En grand 5 poeng. En hjerter 4 poeng. To grand 3 poeng.

3. *Tre hjerter.* Det ser fristende ut å gå igang med et slemforsøk, men De bør være litt forsiktig, tross for at ruterfargen produserer masser av stikk. Makkers melding lover omtrent 3½ honnørstikk, og selv har De tre honnørstikk. Tilsammen blir det bare 6½ honnørstikk, hvilket er for litet til en slem, hvis da ikke tilpassningen er ekstraordinært god.

Tre hjerter har en stor fordel fremfor andre meldinger her. Det kan hende makker har meldt to grand med fire hjerter (hvis han har fire spar, fire hjerter, to ruter og tre kløver, og mellom 3½ og 4 honnørstikk). Han stoler da på at De sørger for å vise hjerterfargen hvis den skulle være aktuell som trumf, og velger selv å melde grand, for å få gitt den langt viktigere opplysningen om tillegg til åpningen og jevn fordeling.

Det ser ut som om tre grand er den sikreste kontrakten, så nest etter tre hjerter foretrekker vi tre grand direkte.

Tre hjerter 5 poeng. Tre grand 5 poeng. Fire grand 4 poeng. Fire ruter 3 poeng. Fem ruter 3 poeng. Fem grand 2 poeng. Fire kløver 2 poeng.

4. *Tre spar.* De har et litet tillegg til åpningen Deres, og da makker har meldt frivillig to ganger er det slett ikke utelukket at det kan være utgang i en sparkontrakt. Den beste måten å undersøke dette på er å melde tre spar, for å oppfordre makker til å melde utgang hvis han ikke har vist alt hva han har.

Tre spar 5 poeng. Pass 3 poeng. Fire spar 2 poeng.

5. *Tre spar.* En vrien oppgave, hvor ingenting er egentlig "riktig". Det blir valg mellom tre spar og tre ruter. For tre spar bør De helst ha en sekskorfarge, men meldingen kan likevel forsvares i dette tilfelle, fordi fargen er så pass sterk og De har tilpassning i makkers farge.

Tre ruter ville ha vært den beste meldingen hvis det ikke hadde vært fordi De kjører Dem helt fast hvis makker skulle svare fire ruter. Hva vil De gjøre da?

Tre spar 5 poeng. Tre ruter 5 poeng. To grand 1 poeng.

6. *Tre spar.* Det er sannsynligvis en utgang i kortene, men ikke mer. Riktignok har makker hoppmeldt, men det gjorde han etter at De redoblet. Hoppmeldingen hans forteller at han ikke tok ut motpartens to kløver fordi han var svak og ville advare Dem, men fordi han mener det er gode sjanser til en utgang.

Makker har neppe noen edel firekortfarge, da ville han ha meldt den. Når De likevel bør melde tre spar, er det fordi makker tross alt kan ha en stopper i kløver, og da vil tre grand være en god kontrakt. Hvis makker kommer igjen med noe annet enn tre grand, flytter De kontrakten over i fem ruter.

Tre spar 5 poeng. Fire ruter 5 poeng. Tre grand 1 poeng.

7. *To ruter.* En nesten selvfølgelig melding, og en lett oppgave. De kan ikke doble opplysende, fordi De ikke kan ta imot noen kontrakt i spar. En grand er heller ikke bra med singeltonen Deres. To kløver kan gi det beste resultatet, men i det lange løp foretrek-

ker vi likevel to ruter, som gir en meget god beskrivelse av hånden.

To ruter 5 poeng. To kløver 2 poeng. En grand 1 poeng. Dobler 1 poeng.

8. *Tre grand.* Denne meldingen er kanskje overraskende for de fleste, med kongen singel i en farge som motstanderen til venstre har meldt to ganger. Men la oss se litt nærmere på spørsmålet. Meldingene gjør det omtrent helt sikkert at spareset sitter hos Vest, som skal spille ut. Han må ha noe slikt som E-D-kn-sjette i spar. Og hvor mange i Deres bekjenningskrets starter med spareset mot tre grand med en slik farge?

Hvis ikke spar ess kommer ut er tre grand sannsynligvis helt opplagt. Makker har først meldt to over en, og siden gjentatt ruterfargen frivillig. Han bør minst ha K-D i ruter og kløvereset, pluss noe til å fylle ut enten i hjerter eller kløver.

Tre grand 5 poeng. Fire ruter 5 poeng. Fem ruter 2 poeng.

9. *Fire hjerter.* Makker viser ved sin melding at han ikke er langt fra å kunne åpne med en kravmelding. Teknisk er tre ruter krav til utgang, men når det ikke blir krav i denne situasjonen er det fordi han bare har åpnet med en enmelding og De bare har passet. Men han må være like i nærheten av krav-åpning, og ha god støtte særlig i hjerterfargen. Nå har han imidlertid vist hånden sin fullt ut, og han vil sikkert passe på Deres melding.

Tre hjerter ville De ha vært nødt til å melde, selv om vi fjerner esset og damen i kløver. Det er verdt $1\frac{1}{2}$ honnørstikk, og det kan ikke være riktig å presentere hånden Deres med den samme meldingen når De har $1\frac{1}{2}$ honnørstikk og når De er blank.

Tre grand burde hatt minuspoeng. Overmelding i motpartens farge viser jo samme typen av hånd som en opplysende dobling, men større honnørstyrke. Derfor må De ikke melde tre grand uten ruterstopper.

Derimot er det tross alt noe som taler for tre hjerter, og det er den dårlige fordelingen Deres.

Fire hjerter 5 poeng. Tre hjerter 5 poeng. Fire kløver 2 poeng.

10. *Dobler.* Den valgfrie doblingen, som ber makker vise egen farge hvis han tror at man klare en kontrakt på

firetrinnet, men ellers la motparten spille tre spar doblet.

Enkelte av løserne har stemt for tre grand eller fire kløver. Det er tydelig at dette er ment som søkemelding, hvor man ber makker velge farge. Men det er en meget farlig melding i denne situasjonen. De har alt for liten honnørstyrke. Hvis makker er blank kan det lett føre til en katastrofe med mange doblede betes. Hvis De vil bruke en slik kunstig søkemelding må De ha omtrent den samme styrken som til en kravåpning, ellers vil det være for farlig å kreve at en muligens blank makker skal melde på firetrinnet.

Den valgfrie doblingen er langt smidigere. For det første fører den til straffepass i mange situasjoner hvor ingen av partene har noe spill på et så høyt trin, og for det andre er risikoen begrenset hvis det skulle sitte helt galt. De risikerer neppe mer enn bonusen for utgang ved å doble, men ved en søkemelding risikerer De opp til fire-fem doblede betes.

Dobler 5 poeng. Pass 3 poeng. Tre grand 2 poeng. Fire kløver 1 poeng.

11. *Fem hjerter.* De har slått av med to grand første gang, og må gjøre noe for å vise den flotte tilpassningen Deres. Hvis De bare melder fire hjerter, kan makker komme til å tro at De har noe slikt:

♠ 7-4-3 ♥ 8-7-5-3 ♦ 9-4-2 ♣ 8-5-3

Med den hånden De har er det sannsynlig at det er slem i kortene, men De kan aldri vente at makker skal ta initiativet hvis De bare melder fire hjerter.

Fem hjerter 5 poeng. Fire hjerter 3 poeng.

12. *Pass.* Fortere enn fortest. For at en slem skal vinnes må makker ha en god del honnørstyrke, og det kan han umulig ha etter åpningen å dømme. Det meste De kan vente er to honnørstikk, som sammen med Deres $2\frac{1}{2}$ er alt for litet til en slem. Motparten må ha minst fire honnørstikk, og selv om et eller to av dem kan forsvinne ved stjeling blir det alltid nok igjen til å bete seks par.

Pass 5 poeng. Fire grand 2 poeng. Fem spar 2 poeng.

13. *Dobler.* De har omtrent to honnørstikk og mange honnørkort, så De bør absolutt gjøre noe annet enn å passe. Det er valg mellom dobling og tre kløver, men hva vil De gjøre etter tre kløver hvis makker skulle melde tre spar?

Derfor foretrekker vi en dobling, selv om trumffargen er litt tynn. De skal huske på at doblingen er valgfri, og at makker ikke skal la den stå med mindre han har et par ruter han også. Og hvis han har det er det langt bedre for Dem å la motparten spille to ruter doblet enn å risikere en tvilsom utgang. Dess sterkere makker er dess flere betes går motparten, og hvis De skulle ha utgang i kortene kan De være sikker på full kompensasjon, og mer enn det, i form av doblede betes.

Dobler 5 poeng. Tre kløver 5 poeng. To hjerter 2 poeng. Pass 2 poeng.

14. *Pass.* Det er mange som ville ha foretrukket å passe i åpningen med hånden Deres, og når De har åpnet har De iallfall vist alt hva De har. Det er liten sjanse til at det er utgang i kortene, fordi da ville Deres makker øyeblikkelig ha doblet Vests grandmelding. Når han melder to spar, og lar en motspiller i faresonen få melde en grand ustraffet, har han neppe noe annet en en lang sparfarge og liten honnørstyrke. Derfor er to spar i denne situasjonen et tvilsomt rundekrav; det blir helt annerledes enn om Vest hadde slengt inn en fargemelding.

Pass 5 poeng. Tre spar 1 poeng. Tre kløver 1 poeng.

15. *En ruter.* Det finnes ingen "riktig" melding med hånden Deres. To kløver er alt for svakt. Da er det langt bedre med en hjerter, men firekortfargen er uhyggelig tynn. Vi liker ikke melding på slike firekortfarger. De bør nok anvendes en gang iblant, men bare hvis det ikke er noe annet alternativ. Og her er det et slikt alternativ, nemlig en ruter. Skulle makker løfte en ruter til to, kan De være sikker på at han har ekte kløverfarge og fire ruter, og da kan De med god samvittighet melde tre kløver. Og hvis makker melder alt annet enn to ruter er den neste meldingen Deres lett. En hjerter løfter De til to, etter en spar melder De en grand, og etter to kløver høyner De til tre kløver.

En ruter 5 poeng. En hjerter 5 poeng. En grand 3 poeng. To kløver 2 poeng. Tre kløver 1 poeng.

16. *Tre spar.* Makker har sannsynligvis minst fem spar når han kommer med en overmelding i faresonen. Med Deres sterke hånd er det store muligheter for utgang, og derfor bør De gi

makker en kraftig oppfordring ved å melde tre spar.

Den nest beste meldingen er to kløver. Den er ikke så bra hvis makker passer, men hvis han idetheletatt kommer igjen kan De gå rett i fire spar.

Tre kløver eller fire spar rett inn er også bra meldinger, men en tanke for harde. Bytt sparkongen med spardamen så vil det bli omtrent hipp som happ, men nå svinger valget i retning av to kløver eller tre spar.

Tre spar 5 poeng. To kløver 5 poeng. Fire spar 3 poeng. Tre kløver 3 poeng.

17. *Tre ruter.* De har en meget sterk hånd, og må finne på noe for å vise styrken Deres. To spar er for tamt, det er en melding De kunne ha avgitt med minst et honnørstikk mindre. Det samme er tilfelle med en opplysende dobling.

Den eneste meldingen som gir makker klar beskjed er tre ruter. Meldingen ville ha vært krav til utgang hvis makker hadde avgitt en melding, men nå er det bare en oppfordring til det, den sterkeste oppfordringen De kan komme med.

En ting må De være oppmerksom på, og det er at De må passe på alt makker kommer med. Han kan være helt blank, og da er en utgang i høyeste grad tvilsom. Det eneste måtte være hvis makker melder tre spar. Når han har fire spar bør utgang kunne vinnes selv om han er praktisk talt blank, og iallfall vil det være masser av hender hvor hans styrke er fullt tilstrekkelig, men hvor den likevel er så liten at han ikke kan gå i utgang. Men det hører til unntagelsene, normalt bør De passe på det makker kommer med etter et slikt meldingsforløp.

18. *Spar fem.* Vest har vist esset og kongen i ruter, og singelton i kløver. Det er all mulig grunn til å tro at han hadde meldt over Syds en kløver hvis han har noen styrke ut over dette. Følgelig kan De plasere både hjerterkongen og sparkongen hos Øst. Det vil si at sparfinessen har all mulig sjanse til å lykkes, mens hjerterfinessen sannsynligvis vil gå galt.

Sjansen til å vinne kontrakten er da at sparfargen sitter 3-3, slik at De kan få kastet en hjerter på bordet på den fjerde sparen. Men hvis De først går inn på bordet på hjerter går det galt med påpasselig motspill, idet motparten kan sikre seg to hjerterstikk før De får etablert den siste sparen Deres.

De spiller derfor først spar fem fra egen hånd. La oss si det kommer ruter tilbake. De stjeler, og nå kan De jo more Dem med å prøve hjerterfinessen. Det kan jo tross alt hende den går, men sannsynlig er det ikke. Når De kommer inn igjen går De inn på hjerteresset, spiller spar fra bordet og kniper. Er lykken Dem huld blir det fem trekk.

Spar fem (spar seks) 5 poeng.

19. *En liten hjerter.* Øst har vist alle sparene, og det er meget som tyder på at Vest har alle hjerterne. Hvis De da slår hjerteresset går det galt. Øst vil stjele, og siden får De ikke stjålet mer enn en hjerter på bordet, idet Øst kan stjele over alle trumfene på bordet unntatt sparkongen. Til slutt vil De være nødt til å gi bort enten et hjerterstikk og et stjelestikk eller to hjerterstikk.

Derfor bør De spille safe på kontrakten, og det skjyer ved å spille liten hjerter og frivillig gi Vest et hjerterstikk. De er gardert mot alle mulige tilbake-spill, og kan siden stjele en hjerter med bordets sparkonge. Nå er hjerterfargen etablert, selv om den sitter 5-0, og Østs sparti kan fanges ved en finesse.

20. *Hjerter dame.* Syds spilleføring indikerer at han mangler kløverdamen, og hvis makker har den, minst annen igjen, er beten sikker ved å spille hjerterdamen. Hvis Vest nå er renons i hjerter, vil han stjele, og beten er der straks. Hvis Vest har enda en hjerter, vil bordet komme inn, og Syd vil ikke ha noen mulighet til å komme hjem. Spiller han en hjerter til vil Vest stjele (han kan høyst ha to hjerter) og hvis han spiller ruter stikker De med esset og fortsetter med hjerter.

Liten hjerter gjør ikke sammen nytten som hjerterdamen. Det er omtrent opplagt etter det første stikk at Syd har hjerter ti. Han vil få stikk for den, og kan så fange makkers kløverdame ved en finesse. Liten hjerter fører derfor bare fram hvis makker nå er renons i fargen, mens hjerterdamen fører fram i alle tilfelle.

Hjerter dame 5 poeng.

Ad oppgave nr. 19 i forrige nummer.

Vi har fått atskillige brev fra lesere som ikke er enig i vår løsning av oppgave nr. 19 i forrige nummer. Og vi forstår dem så godt. Man får sjansen på et overstikk, uten å risikere noe, ved å gå inn på bordet og spille ruter derfra.

Til vårt forsvar vil vi fortelle at ruterknekten på en eller annen måte har forvillet seg fra Nord til Syds hånd. Med kn-10-2 i ruter hos Nord og K-7-4 hos Syd er det likegyldig hvordan man spiller, ikke i noe tilfelle kan mer enn et ruterstikk vinnes.

Vi har korrigert poengene for oppgaven.

Tross alt vil vi dog peke på at som illustrasjon for en bestemt spillemåte er spillet helt i orden. Det niende stikk må søkes i ruter. Forsøker man å få det i spar eller kløver, risikerer man bet ved uheldig fordeling.

Resultatene i septemberkonkurransen

- 99 poeng: Ivar Tangen, Steinkjer.
 98 poeng: Anders Granum, Skjåk, Thomas Th. Iveland, Kirkenes, Reidar Olsen, Raufoss.
 95 poeng: Leiv Schwingel, Oslo.
 94 poeng: Magnus Dahl, Oslo, O. Stein Hansen, Oslo, Nils Stigum, Steinkjer.
 93 poeng: Finn Jervell, Vadsø.
 92 poeng: Hans Christoffersen, Oslo, Klarin Pettersen, Raufoss, Henrik Schultz, Kirkenes, I. H. Sivertsen, Trondheim.
 91 poeng: Johan M. Arnesen, Oslo, Olav Wego, Oslo.
 90 poeng: Kaare Kjølstad, Tyrstrand.
 89 poeng: Hakon Hoel, Harstad, Kaspar Øvstedal, Vågåmo.
 88 poeng: G. Hultin, Haugesund.
 87 poeng: Einar Dingstad, Spydeberg.
 86 poeng: John Gismås, Fannrem, Olav O. Uleberg, Hornnes.
 84 poeng: Trygg Eriksen, Bodø, Karl Rinnan, Trondheim.
 83 poeng: Karl Drabløs, Oslo.
 81 poeng: Ragnar Opsahl, Fauske.

Stillingen

Stillingen etter de fire beste omgangene er:

- 377 poeng: Magnus Dahl, Oslo.
 368 poeng: Hakon Hoel, Harstad.
 363 poeng: Thomas Th. Iveland, Kirkenes, Leiv Schwingel, Oslo.
 360 poeng: Finn Opsahl, Koppang.
 359 poeng: Ivar Tangen, Steinkjer.
 357 poeng: Nils Stigum, Steinkjer.
 356 poeng: O. Stein Hansen, Oslo.
 355 poeng: G. Hultin, Haugesund.
 354 poeng: I. H. Sivertsen, Trondheim.
 353 poeng: Finn Jervell, Vadsø.
 351 poeng: Leif Tveite, Frosta.
 349 poeng: Kaare Kjølstad, Tyrstrand, Reidar Olsen, Raufoss, Kaspar Øvstedahl, Vågåmo.
 348 poeng: Hans Christoffersen, Oslo, Olav O. Uleberg, Hornnes.
 346 poeng: Henrik Schultz, Kirkenes.
 344 poeng: John Gismås, Fannrem.
 343 poeng: Klarin Pettersen, Raufoss.
 342 poeng: Arne Aalborg, Eidsvoll.

Våre 20 spørsmål

Hvis De vil være med i konkurransen "Våre 20 spørsmål, behøver De bare å nevne hvilken melding De vil avgi, eller i spilleoppgavene hvilket kort De vil spille. Noen kommentarer behøves ikke.

Løsningene sendes Bridgejournalen, Snarøya, og må være poststempelt innen 20 november. Merk konvoluttene "Våre 20 spørsmål".

"Våre 20 spørsmål" en en premiekonkurranse. Den beste løseren i hver omgang får en bokpremie, og de beste løserne gjennom hele året får også premier. Sammenlagt er det ti etapper i året, men bare de seks beste etappene teller. Derved mister man ikke sjansen hvis man eller annen gang skulle være forhindret fra å sende inn løsning, eller om man skulle få en mislykket omgang.

Så går vi over til månedens spørsmål. De sitter alltid på Syds plass, og skal melde i den posisjonen hvor vi har satt et spørsmålstegn. Det er alltid Syds kort som er oppgitt i meldingene.

4. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 ♠	pass
2 ♦	pass	?	

Syd har:

♠ E-D-7-3 ♥ 8-5-4 ♦ K-D-9-2 ♣ E-5

5. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	?		

Syd har:

♠ D-7-5 ♥ E ♦ E-9-8-7 ♣ E-K-kn-8-2

6. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	pass	1 ♠
pass	2 ♥	pass	2 ♠
pass	?		

Syd har:

♠ — ♥ K-9-8-6-4 ♦ E-kn-9-5 ♣ K-10-8-2

1. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 ♥	pass	3 ♦	D
?			

Syd har:

♠ E-9-8-5-3 ♥ E-kn-9-2 ♦ — ♣ E-10-9-8

2. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	4 ♦
4 ♥	5 ♦	?	

Syd har:

♠ E-K-10-8-6-4 ♥ kn ♦ 2 ♣ E-9-8-5-3

3. Parturnering. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	D	pass	?

Syd har:

♠ 9-7-5-4 ♥ 7-6 ♦ K-kn-10 ♣ E-D-9-4

Spørsmål	Svar	Spørsmål	Svar
1		11	
2		12	
3		13	
4		14	
5		15	
6		16	
7		17	
8		18	
9		19	
10		20	

Glem ikke å skrive Deres navn og adresse på baksiden av kupongen. Bruk følgende forkortelser: 4 hj, 3 sp og i spilleoppgavene hj 5, ru K, osv.

7. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♥	pass
1 ♣	pass	3 ♥	pass
?			

Syd har:

♠ K-9-5-3 ♥ 7 ♦ kn-7-4 ♣ E-K-8-5-3

8. Lagturnering. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr	2 ♣	?	

Nord—Syd har avtalt å bruke en grandåpning på sirka fire honnørstikk.

Syd har:

♠ K-9-5 ♥ 10-7-5-3 ♦ K-kn ♣ 10-8-5-2

9. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♠	pass
2 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ E-9-7-5-4-3 ♥ K-D-4 ♦ E-9-5 ♣ 4

10. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	pass
3 ♣	pass	?	

Syd har:

♠ K-D-10-6-5 ♥ kn-9-3 ♦ E-4 ♣ K-5-3

11. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♣	pass
?			

Syd har:

♠ K-D-9-7-5-4 ♥ — ♦ K-D-5 ♣ K-D-8-5

12. Alle i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	?		

Syd har:

♠ E-D-10-7 ♥ E-10-9-5 ♦ — ♣ E-kn-10-7-6

13. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♥	1 gr	pass
2 ♦	pass	2 gr	pass
?			

Syd har:

♠ kn ♥ K-10-8-6 ♦ E-D-10-5-2 ♣ K-7-5

14. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♥	pass
?			

Syd har:

♠ 8-6 ♥ K-D-9 ♦ E-10-7-5 ♣ K-10-5-3

15. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ 9-2 ♥ E-K-8-3 ♦ E-K-5 ♣ 8-6-5-4

16. Partturnering. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♦	D	2 ♥
?			

Syd har:

♠ K-kn-9-8-5 ♥ E-10-3 ♦ E-6-5 ♣ D-2

17. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	1 ♣	pass	1 ♦
1 ♠	2 ♦	?	

Syd har:

♠ D-10 ♥ K-kn-3 ♦ D-10-9-5 ♣ K-10-9-3

18. Lagkamp. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 gr	pass
2 ♥	pass	3 ♥	pass
?			

Syd har:

♠ K-7-5-3-2 ♥ E-K-7-3 ♦ 6 ♣ K-8-4

19. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	1 gr	?	

Syd har:

♠ 9-3 ♥ K-kn-10-3 ♦ K-kn-9-8 ♣ K-8-4

20. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♦	pass
?			

Syd har:

♠ K-D-9-7-5 ♥ 4 ♦ K-9-7-4-3 ♣ K-4

Vi beklager at det av og til forekommer trykkfeil i oppgavene "Våre 20 spørsmål." Da vi desværre heller ikke i fremtiden kan gå ut fra at vi skal klare å få bladet helt uten trykkfeil, vil vi gjøre leserne oppmerksom på at det som regel er den minste kløveren som er vekk, når det i meldeoppgaver bare er tolv kort. (Alså det siste kortet på linjen). Gå ut fra det er De snild, så kanskje vi kan redde noen oppgaver.

SIDEN SIST

Forts. fra s. 309

Men nok om det. Ruter ti kom ut, og Syd fikk et interessant safe-problem, som han klarte meget pent. Han tok ruteress, trakk tre ganger trumf, og fortsatte med kløvereset og kløver fem. Bordet kom på med kløver fire! Et pent trekk. Nå kan kløverne sitte hvordan de vil, så lenge Vest har vist minst to og Øst minst en kløver er Syd nødt til å få kontrakten ved å legge liten fra bordet i annen runde.

Syd ved det andre bordet fikk ingen sjanse til å spille safe, for hun (her var Syd en dame) kom helt opp i syv spar, etter følgende meldeserie:

Syd	Nord
2 ♠	3 ♣
4 ♣	5 ♣
7 ♠	pass

Hjartereset kom ut. Det var jo et særdeles heldig utspill, men likevel klarte ikke Syd å få kontrakten sin. Det kan forstås, for det må være et nervepress i spille i radio, det er nok ikke bedre enn å spille en viktig kamp med mange tilskuere. Men etterpå ser vi at kontrakten lett vinnes av en så god spiller som denne Syd.

Hjartereset tyder på at Øst har damen. For at kontrakten idetheletatt skal vinnes, må Vest ha kløverdamen. Men da kommer skvisen ganske av seg selv, det spiller ingen som helst rolle hvordan ruterne er fordelt. Den som har ruterstopperen skal nok få føle skvisens favntak, og hvis begge motspillerne kan stoppe ruter skal de få vanskeligheter med avkastene begge to.

Etter å ha stjålet hjartereset i første stikk kommer alle trumfene i tur og orden. Deretter kommer kløvereset og kløverfinessen, og stillingen er:

♠ —	—	♠ —									
♥ 10	♥ K-kn	♥ D-8									
♦ 10-9	♦ kn	♦ D-8-7									
♣ D-10	♣ K-8	♣ —									
	<table border="1"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ö</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ö		S		
	N										
V		Ö									
	S										
	♠ —										
	♥ —										
	♦ E-K-6-3										
	♣ 5										

Nord spiller kløverkongen, og Øst har det ikke morsomt mer.

Tidligere sum		
Vennligst bruk trykte bokstaver	Navn	Adresse
		Postkontor
9		

OSLOPOKALEN

Turneringen om Oslopokalen ble i år arrangert i begynnelsen av oktober, over to dager. Tredve lag stilte opp, og man spilte to spill mot hvert annet lag.

Akademisk tok ledelsen tidlig første dag, og lå hele tiden et godt stykke foran de andre lagene. Etter første dag hadde klubben 149 poeng, 10 poeng foran nr. 2, O. H. F. Men annen dag ble det store forskyninger i ledelsen. Det begynte med at O. H. F. og Faresonen startet en klappjakt på Akademisk, som tydeligvis hadde vanskeligheter med nervene. Da omtrent halvparten av spillene var ferdigspilt, ble Akademisk henvist til tredje-plassen, og det så ut til å bli et oppgjør mellom Faresonen og O. H. F. Men man hadde glemt å gjøre regning med Astra. Astra lå på trettedje plassen etter første dag, 34 poeng etter lederne, men kom nå med stormskritt. Det ene laget etter det andre ble innhentet, og da siste runde begynte lå Astra like i ryggen på Faresonen. Siste runde ble flott for Astra, som dermed vant med tre poengs overvekt. Akademisk kom litt opp igjen på slutten, og la beslag på tredje-plassen knepet foran O. H. F. (Likt i poeng, men Akademisk hadde 31 vundne spill mot O. H. F.s 30).

Resultatene ble:

1. Astra	274
2. Faresonen	271
3. Akademisk	265
4. O. H. F.	265
5. Blommenholm	261
6. Golia	253
7. Sinsen	252
8. Forcingklubben	249
9. Trumf	247
10. A. B. C.	246

Det var Astras åttende seier i turneringen Oslopokalen, og den annen i kampen om den nåværende pokalen. De to tidligere er som kjent begge vunnet til odel og eie av Astra. I kampen om den nåværende pokalen har seks andre klubber vunnet hver sin gang, nemlig A. B. C., Forcingklubben, Kløverknekt, Ruter To, Sinsen og Toppscore.

Det seirende laget besto av R. Halle, A. Schrøder Nielsen, E. Johansen, E. Bundi, Leif Christiansen og Leif Falck-Pedersen.

VESTFOLD

Interkretskampen mellom Vestfold og Värmland Distriktsförbund i Sverige ble i år arrangert i Tønsberg, med fire lag fra hver krets. Svenskene stilte i år et betydelig sterkere lag enn ifjor, da Vestfold vant 21—11 i Karlstad. Det ble en uhyre jevn og spennende kamp. Värmland tok ledelsen i første runde med 5—3, og da annen runde ble uavgjort, ledet svenskene etter første dag med 9—7. Vestfold utlignet i tredje runde, slik at stillingen før siste runde var 12—12. Siste runde ga to seire til hver krets, slik at sluttresultatet ble 16—16, med en ørliten overvekt i matchpoeng for Vestfold.

Beste lag ble Vestfolds tredje lag, som besto av Bøckmann-Pedersen, Carlsen, Næss og Halvorsen. Det var dessuten innlagt en parturnering, hvor Bøckmann-Pedersen og Carlsen vant, med Strand-Hansen som nummer to og Andersson-Dahlberg, Värmland, som nummer tre.

Arrangementet var meget vellykket, med Anton Tollefsen som turneringsleder.

LINKÖPING

I Linköping har Bridgeklubben Sang nettopp arrangert en lagturnering med barometer, med omtrent tyve av Sveriges elitelag. Sinsen Bridgeklubb, Oslo, sørget for det internasjonale innslaget, og kunne også dra avsted med førstepremien etter hard kamp med lag Anulf, Stockholm.

De beste resultater ble:

1. Sinsen, Oslo	701
2. St. Erik, Stockholm	698
3. Norrköpings B. S.	690
4. Bridgeakademien, Stockholm	689
5. Eskilstuna B. K.	653

Beregningsmåten var omtrent den samme som brukes i lignende turneringer i Norge. Sinsens seirende lag besto av Magnussen, Larsen, Eide og Andersen.

ØST-FINMARK

Det første parmesterskapet i Østfinmark ble arrangert ivår. 62 par deltok, og etter innledende runder i Vadsø, Vardø og Kirkenes møtte 16 par til finale i Kirkenes 20. mai. Det

ble spilt ialt 75 spill, og resultatet ble en pen seier for dameparet fru Jensen—fru Larsen, Kirkenes (De samme som senere deltok i Aagaardturneringen).

De beste ble:

1. Annie Jensen—Gerd R. Larsen, Kirkenes Damebr. kl.	617
2. Olsen—Sjøkvist, Bjørnevatt	610
3. Olsen—Sivertsen, Bardø	591
4. Jervell—Leithe, Vadsø	584
5. Hatle—Nordhus, Kirkenes	550
5. Sjursen—Mathisen, Vadsø	550

Kretsarbeidet i Øst-Finmark ser nå ut til å være kommet i riktig gjenge. Kretsmesterskapet for klubber er nå arrangert to ganger, og kretsmesterskapet for par en gang.

KONGSBERG BRIDGEKLUBB

har vært på tur i Danmark, og spilte en klubbmatch med fire lag mot Køge Bridgeklubb. Resultatet ble 8—8 i vinnerpoeng, men matchpoengene ga en liten overvekt på 325 mot 294 i norsk favør.

ST. MORITZ

To internasjonale parturneringer er spilt i september. Den første ble vunnet av Reese—Shapiro, England, med Franco—Avigdor, Italia, på annen plass, og den andre av grev og grevinne Fabbriotti, Frankrike, med Bonfiglio—Colombo, Italia, på annen plass.

SALTEN KRETS

har holdt kretsting. Et forslag om at klubbene skal få adgang til å stille flere lag i kretsmesterskapet ble enstemmig vedtatt. Styret ble gjenvalgt, og består av: Sverre Knudsen, formann, Magnus Lie, nestformann, Rudolf Wisht, kasserer, Odd Ingebrigtsen, sekretær.

Flere av representantene uttalte sin anerkjennelse til styret for godt arbeide.

LYNKLUBBEN, BODØ

har hatt generalforsamling, og har valgt nytt styre: Odd Ingebrigtsen, formann, Julius Moe, nestformann, Dagfinn Normann, sekretær og kasserer. Uttagingskomité Olaf Tandberg, Ragnar Kongsvik og Chr. Brinchmann.

TERMINLISTER

Vi har fått terminlisten for to kretser:

Oslo krets har 150 lag i kretsmesterskapet for klubber. Disse lagene er delt inn i to avdelinger i A-klassen, seks avdelinger i B-klassen og syv avdelinger i C-klassen. I hver avdeling er det ti lag, som spiller alle mot alle. Kretskampene begynte 20. oktober, og vil være ferdigspilt i februar.

Av andre arrangements av Oslo krets allerede hatt bykamp mot Stockholm, mixturnering og turnering om Oslopokalen. Videre kommer i november en interkretskamp mot Sør-Trøndelag, i november—desember den tradisjonelle eliteturneringen, og ut på vår-

Brev fra leserne

GRAND- ELLER FARGEÅPNING

Vær så vennlig og si meg hvordan disse hendene bør meldes.

Nord gir, ingen i faresonen, og motparten melder bare pass:

♠ E-K-6-5
♥ K-7-5
♦ K-kn-3
♣ K-8-3

♠ D-7-4-3
♥ D-kn
♦ 9-2
♣ E-kn-9-7-5

Jeg satt Nord og åpnet med en kløver, men senere kom vi helt ut på viddene. Kanskje jeg heller skulle ha åpnet med en grand, men jeg regnet med at jeg kunne få bedre opplysninger ved å starte med en kløver.

K. D.

Vi ville nok ha åpnet med en grand på disse kortene, hvis da Deres system tillater grand-åpning med en slik styrke. Hvis De bruker den "gamle granden", med 4-5 honnørstikk, er nok kløveråpning best, men ellers vil vi som nevnt foretrekke en grand. Det er ingen melding som i et blunk gir makker så klar beskjed som en grand-åpning, da er både honnørstyrken og fordelingen vist med en gang.

De videre meldingene er avhengig av hvordan De pleier å melde, det er snart så mange regler for melding etter grand-åpning at det kan gå rundt for noen av hver. Etter den vanlige utgaven av Culbertson her hjemme bør det meldes:

Nord	Syd
1 gr	2 gr
3 ♠	4 ♠
pass	

Det er et viktig poeng i denne forbindelsen at Nord skal melde tre spar og ikke tre grand. Hvis han melder tre grand vil det mange ganger være omtrent umulig å havne i fargekontrakt. Fire spar må være bedre enn tre

parten parmesterskap og bykamp mot Bergen.

Sør-Trøndelag krets har 22 lag i kretskampene, fordelt på ti lag i A-klassen og 12 i B-klassen. Videre skal spilles Trondheims-mesterskapet for par, mixturnering, Ranheimskuppen, Stjørdalsmesterskapet, Eliteturneringen, Hjertes Ess kuppe, parmesterskapet, "Dovres B-kupp", Julekuppen, og Sommerturnering 1951, foruten interkretskampen mot Oslo.

grand i dette spillet, i grand er det ikke morsomt med ruterutspill, hvis Vest etterpå kommer inn.

Etter de reglene vi nevnte i en artikkel i Bridgejournalen nr. 2 i år, hvor man bruker to kløver som søkemelding, bør meldingene gå:

Nord	Syd
1 gr	2 ♣
2 ♠	4 ♠
pass	

Syd har selv omtrent to honnørstikk, og når makker viser omtrent fire honnørstikk og fire kort i spar, blir fire spar en nesten selvfølgelig kontrakt.

Det skulle imidlertid ikke være nødvendig å komme ut på viddene fordi om Nord åpnet med en kløver. Da kan fire spar meldes på denne måten:

Nord	Syd
1 ♣	1 ♠
3 ♠	4 ♠

Det er litt uheldigere å få kontrakten på Syds hånd. Hvis Øst har E-D i ruter og Vest har kløverdamen tredje, vil ruterutspill fra Vest bete, mens fire spar hos Nord likevel er sikker hvis Øst har hjerteress.

Red.

AD EKSAMENSPRØVEN

Herr redaktør.

Jeg kan desværre ikke være enig med Dem i Deres kommentar til oppgave nr. 4 i Eksamenprøven i nr. 7. Oppgaven lød:

Alle i farensonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	?	

Syd har:

♠ E-D-5 ♥ K-8-4 ♦ 8-7-4-3 ♣ 9-5-2

Deres poengskala var: En spar 5 poeng, en hjerter 5 poeng, en grand 5 poeng, to ruter 4 poeng.

Det kan ikke være riktig å gi en spar og en hjerter prioritet foran to ruter. Ingen av disse farger er meldbare etter Culbertsons system i denne situasjon. De gir derfor et uriktig bilde av Syds hånd. I kommentaren heter det at hvis Nord skulle vise alt for stor begeistring for den meldte fargen, går det an å stagge ham med grand eller ruter-melding. Men det er ikke så sikkert. Jeg kan tenke meg mange hender hos Nord, hvor han går direkte i utgang i den meldte fargen, og så blir det kanskje flere doblede betar i farensonen. For eksempel:

♠ x ♥ kn-x-x-x ♦ E-K-x-x-x ♣ E-K-x

Hvis Syd i dette tilfelle svarer med en hjerter, etter åpning med en ruter hos Nord, så er det helt korrekt om Nord svarer med å melde utgang i fargen, og da slipper de

nok ikke billigere fra det enn med to-tre doblede betar i farensonen. Nesten like dårlig kan det gå i sparfargen.

På den andre siden skjønner jeg ikke hva det er i veien med å melde to ruter. Det er en undermelding. Ja vel. Det hender iblant at man blir nødt til å undermelde sine kort. Men det er allikevel korrekt. Det viser ruter-tilpassning og fra 0 til 2 honnørstikk. Så er det opp til Nord. Er han sterk, kommer han igjen; og hvis han er svak sier han pass. Da er utvilsomt to ruter den beste kontrakten.

Jeg kan i denne forbindelsen også henvise til et avsnitt av Reds spalte i samme nummer av Bridgejournalen, midt i første spalte på side 234, som begynner med: "Jeg skal gi Dem et godt råd:" Det som her er sagt, kan jeg stort sett anføre som støtte for min oppfatning.

G. H.

Jeg er helt enig med G. H. i at hverken spar- eller hjerterfargen er meldbar etter systemet. Men vi kan ikke følge systemet slavisk i denne spalten, da ville den miste meget av sin verdi for leserne. Et system kan aldri bli mer enn en rettesnor, det må ikke bli noen tvangstrøye. Og vi ser det som vår oppgave å vise leserne i denne spalten hvor og når man skal gå utenom systemet. Det er praktisk bridge vi vil gå inn for.

Når Nord hører Syd melde to ruter, vil han regne med at han har en meget tynn hånd, men tilpassning i ruter. Derfor vil han passe med alle mellomsterke hender, fordi sjansen til utgang er så liten, i forhold til sjansen til bet hvis han melder videre. La ham for eksempel få:

♠ K-7-4 ♥ kn-5 ♦ E-K-D-6-5 ♣ D-kn-3

Vil noen ha slikt hastverk med å melde videre på disse kortene, etterat man har åpnet med en ruter, og makker har svart to ruter? Ikke desto mindre er det meget store sjanser for å klare tre grand.

I det eksemplet G. H. nevner, synes jeg ikke at Nord er sterk nok til å melde fire hjerter. Han har bare fire honnørstikk, og må være forberedt på at makker er uhyre svak, når han melder en over en. Nord bør melde bare tre hjerter, hvoretter Syd bøyer av med tre grand. Det er rimelig at Nord nå fortsetter med fire hjerter, og da lar vi meldingen stå. Det er mange muligheter til å klare fire hjerter med disse hendene, hvis fordelingen er noenlunde rimelig.

En annen sak er at det er det værste som kan hende det at makker støtter så kraftig i fargen. Hvilken som helst annen melding han kommer med gjør at det blir lettere å havne i riktig kontrakt enn hvis Syd i første omgang melder to ruter.

Etter systemet har Syd lov til både å melde en grand og to ruter, men det er ikke meldinger som vi avgir med glede. Hvis vi i det hele tatt kan finne noe annet, gjør jeg det. Og her mener jeg at både en spar og en hjerter er bedre. Imidlertid foretrekker jeg en spar, fordi denne fargen er sterkst.

Red.

STRAFFEDOBLING ELLER OPPLYSENDE DOBLING

Jeg tillater meg å spørre om en dobling i de to nedennævnte situasjoner er straffedobling eller opplysende dobling:

a) Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♥	D		
b) Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♥	pass	pass	D

Jeg er taknemlig for svar i et av de første nummer av Bridgejournalen.

N. L.

Den første doblingen er straffedobling, mens den andre er opplysende dobling. I det første eksemplet er Østs dobling straffedobling fordi meldingen ikke ble avgitt ved første anledning. Hvis Øst hadde ønsket å doble opplysende hadde han hatt full anledning til å gjøre det etter en hjerter. Når han venter en runde, er doblingen straffedobling.

I det andre eksemplet er situasjonen en annen, fordi Vest gjenåpner meldingene. Hvis Vest hadde passet, ville Nord—Syd ha fått spille to hjerter i fred, og det er det Vest ikke ønsker.

Grunnen til denne forskjellen er at Øst—Vest kan ha lyst til å være med i meldingene når de hører at Nord—Syd ikke er interessert i å komme lenger enn til to hjerter. Vest regner da med at hans makker må ha en viss styrke, og setter meldingene igang igjen fordi han ikke vil gi seg over uten kamp. I det første eksemplet derimot er det ingen grunn for Øst til en slik manøver. For det første vet han ikke om Syd har tenkt å passe eller ikke, og for det andre kan Øst la meldingen gå opp til sin makker.

Regelen kan ganske kort formes slik: En dobling er opplysende, selv om den ikke skjer ved første anledning, hvis den kommer på totrinet eller lavere, makker ikke har meldt, og meldingene ville ha dødd ut hvis ikke doblingen var kommet.

Vi har for øvrig en artikkel om dette emne i Bridgejournalens nr. 2 for 1949. Interesserte henvises dit.

Red.

HØYNE ELLER MELDE NY FARGE

Jeg fikk forleden en hånd i robberbridge hvor det ble veldig diskusjon om en melding. Alle var i farensonen, og meldingene gikk:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	pass	1 ♠
2 ♣	2 ♥		

Jeg satt Syd, og hadde:

♠ D-x-x ♥ K-kn-x-x-x ♦ D-kn-x ♣ x-x

Min makker kritiserte at jeg hadde meldt to hjerter, og mente at jeg heller burde ha meldt to spar. Vi veddet om saken, og besluttet å la Dem ta avgjørelsen.

K. N.

Vi vil foretrekke to spar. Syd har bare 1½ honnørstikk, og er etter vår mening ikke sterk nok til først å melde to hjerter, og deretter løfte makkers sparfarge. Når man er i en slik situasjon at man bare har råd til å avgi en melding, foretrekker vi å støtte i makkers farge fremfor å melde en egen farge. Makker kan melde langt bedre når han får beskjed om tilpassningen.

Det er imidlertid ikke helt sikkert at to spar i dette tilfelle fører til noen bedre kontrakt en to hjerter. Hvis makker har støtte i hjerter, og bare fire spar, vil to hjerter være bedre. Men to spar er nok likevel den meldingen som gir størst sjanse.

Red.

TURNERINGSLEDELSE

Ser at forbundet skal sette igang en smule opplysningsvirksomhet om turneringsledelse rundt omkring i distriktene. Ikke et minutt for tidlig. Slik som det nå er, så går det på Howell, Howell og atter Howell rundt i klubbene. Jeg har etter fattig evne forsøkt å variere turneringsformene i min egen klubb, og medlemmene er meget fornøyd. Jeg spiller av og til i andre klubber også, og har forsøkt å komme med et par idéer. Men det ser håpløst ut. Synes det er om å gjøre å lage klubbkevdene så interessante som mulig, så d'herrens turneringsledere trenger virkelig en oppstrammer. Imidlertid mener jeg at alle forbunds- og kretsturneringsledere etterhvert bør avlegge ni prøve, akkurat som man fornyer et sertifikat. For det første har vi fått nye lover, og for det andre er jeg sikker på at det store gross av dem aldri leder annet enn Howellturneringer.

A. T.

TURNERINGSREGLEMENT

Jeg takker for det interessante turneringsreglementet De hadde i nummer 8, men tillater meg å spørre om det ikke er litt urettferdig at et lag skal få 0—0 i matchpoeng når motstanderne ikke møter til en kamp, slik som De nevner i § 13.

E. S.

Igrunnen ikke. Poenget er at det er forholdstallet mellom vundne og tapte matchpoeng som er avgjørende hvis to eller flere lag står likt i matchpoeng når turneringen er over. Og dette forholdstallet blir ikke forrykket av at resultatet i en kamp blir 0—0. Man kan også si det slik at man får sin egen gjennomsnittscore. Hvis et lag har vunnet alle de øvrige kampene sine med for eksempel 40—20, blir forholdstallet 2 enten vi gir 40—20 eller 0—0 for den siste kampen.

Forøvrig er det verdt å legge merke til at den samme bestemmelsen brukes i Norsk Bridgeforbunds turneringer.

Red.